Міністерство освіти та науки України УКРАЇНСЬКА ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ

Кафедра вищої та прикладної математики

О. М. Литвин, О. П. Нечуйвітер, Ю. І. Першина

СИСТЕМА КОМП'ЮТЕРНОЇ МАТЕМАТИКИ МАТНСАД В НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ РОЗРАХУНКАХ

Навчально-методичний посібник

Для студентів денної та заочної форм навчання інженерних та інженерно-педагогічних спеціальностей

> Затверджено Науково-методичною радою Української інженернопедагогічної академії протокол № <u>6</u> від <u>27.02.2017 р.</u>

Харків 2017 1

УДК 004.42:51(075.8)

Литвин О. М.

Система комп'ютерної математики Mathcad в науково-технічних розрахунках: навч.-метод посібник для студ. денної та заоч. форм навч. інж. та інж.-пед. спец. / О. М. Литвин, О. П. Нечуйвітер, Ю. І. Першина; Україн. інж.-пед. акад. – Харків : [б. в.], 2017. – 64 с.

Навчально-методичний посібник містить основні відомості для роботи з математичною системою Mathcad, яка застососується для розв'язання задач в різних сферах: економіці, фізиці, астрономії, будівництві, організації виробництва, конструюванні електричних схем тощо. Видання включає як навчальний, так і довідковий матеріал.

Система Mathcad може виконувати обчислення будь-якої складності та об'єму в межах ресурсів вашого персонального комп'ютера. Крім звичних чисельних розрахунків Mathcad може робити символьні перетворення, а таклж дозволяє використовувати програмування. Mathcad має широкі графічні можливості. Різноманітність типів графіків полегшує візуалізацію та аналіз даних. Програма має текстовий редактор зі стандартними функціями, що дозволяє готувати статті, звіти, технічну документацію

Видання призначене студентам денної та заочної форм навчання інженерних та інженерно-педагогічних спеціальностей для роботи на лекціях, практичних та лабораторних заняттях.

Рецензент: О. Д. Пташний, канд. пед. наук, доц.

Відповідальний за випуск: О. М. Литвин, д-р фіз.-мат. наук, проф.

© Литвин О. М., Нечуйвітер О. П., Першина Ю. І. 2017 © УІПА, 2017

n	•
KM	ист
	1101.

1. Запуск Mathcad2. Робота в системі Mathcad	5 5 5
2. Робота в системi Mathcad	5 5
	5
2. 1. Приклади простих обчислень та роботи з текстом	
2. 2. Панелі інструментів	6
2.3. Редагування в системі Mathcad	23
2.4. Створення графіків	25
3. Програмування в середовищі Mathcad	28
4. Вбудовані функції Mathcad	34
5. Приклади розв'язування задач за допомогою системи комп'ютерн	oï
математики Mathcad	43
6. Збереження робочого документу	54
7. Друкування	54
8. Вихід з Mathcad	54
Контрольні завдання	54
Література	62

Передмова.

На даний момент розроблено та існує багато різних математичних систем: Maple, Matlab, Mathematica ... Кожна з них має свої переваги та недоліки, а також свої сфери застосування.

Система Mathcad створена для чисельного розв'язування математичних задач, а також для виконання операцій символьної математики. Mathcad має вбудовану систему автоматичного перерахунку і контролю одиниць виміру в процесі обчислень. Однією з переваг системи Mathcad є також те, що вона може взаємодіяти з іншими системами: Excel, Matlab, AutoCad, Visual Basic тощо. Відмітимо деякі особливості системи Mathcad.

1. Інтерфейс:

- інтерфейс з вільною формою запису, як на класній дошці;

- можливість комбінування тексту, математичних формул і графіки в будь-якому місці екрану;

- повідомлення про помилку помічає формулу, в якій знаходиться помилка.

2. Чисельні методи:

- точність: 15 вірних десяткових цифр для результатів обчислень та точні відповіді для результатів символьних обчислень;

- система одиниць виміру і перевірки розмірностей;
- алгоритми розв'язку систем рівнянь і нерівностей;
- комплексні числа, змінні та функції;
- похідні та інтеграли;
- обчислення сум рядів, добутків;
- тригонометричні, гіперболічні, експоненціальні і Бесселеві функції ;

- статистичні функції, лінійна регресія, гамма-функція Ейлера, інтеграл помилок;

- апроксимація кривих кубічними сплайнами;
- швидкі перетворення Фур'є, одновимірні та двовимірні;
- функції, що задає користувач;

- вектори та матриці, операції множення матриць, знаходження оберненої та транспонованої матриць, обчислення визначника матриці, скалярний та векторний добутки векторів.

- 3. Символьні обчислення:
  - символьне інтегрування та диференціювання;
  - обчислення визначника матриці;
  - розклад виразів на множники;
  - розв'язок рівнянь;
  - спрощення символьних виразів.
- 4. Побудова графіків:

- одного дотику клавіші достатньо для побудови графіка з можливістю його подальшого корегування;

- різноманітність типів графіків: графіки в декартових, полярних координатах, зображення поверхонь, ліній рівня, картини векторних полів, тривимірні гістограми, точкові графіки;

- вісі графіків можуть мати лінійні або логарифмічні масштаби, а на графіки може бути нанесена координатна сітка;

- може бути вибраний тип, товщина, колір лінії, що використовується у побудові графіка;

- один графік може містити одну або декілька кривих;

- можливість імпорту графіки через буфер обміну;

- анімація графіків і будь - яких інших об'єктів робочого документу.

5. Характеристики тексту і робочого документу:

- автоматичне згортання рядків;

- розміщення тексту у вільному місці робочого документу;
- перевірка правопису за допомогою словника;
- можливість використання комбінації шрифтів різних розмірів і стилей у будь-якій текстовій області.

1. Запуск Mathcad.

Для того, щоб увійти в Mathcad, знайдіть на робочому столі відповідну піктограму і натисніть два рази на ліву кнопку мишки. Якщо ж відповідної піктограми немає на робочому столі, то зайдіть в Пуск - Програми – MathSoft Apps - Mathcad Professional 2001, натисніть Enter. На екрані з'явиться заставка Mathcad Plus, а потім саме вікно Mathcad.

2. Робота в системі Mathcad.

2. 1. Приклади простих обчислень та роботи з текстом.

Mathcad використовується для складних математичних обчислень, але його можна використовувати і як простий калькулятор.

Якщо клацнути мишкою в будь-якому місці робочого документу, то з'явиться невеличкий хрестик. Всі введені з клавіатури символи будуть розміщуватися в робочому документі, починаючи з місця розташування червоного хрестика. Наприклад, щоб обчислити вираз $25 - \frac{4}{104.5}$, наберіть 25-4/104.5=. Після того, як наберете знак = , Mathcad обчислить вираз і виведе результат.

Для того, щоб визначити змінну х необхідно ввести символ х та двокрапку. Двокрапку Mathcad розглядає як знак присвоювання. На екрані з'явиться х:= . Надрукуйте 20; таким чином, ви задали, що х дорівнює 20. На екрані будете мати х:= 20.

Mathcad читає робочий документ зверху вниз і справа наліво. Тому, якщо визначите змінну х, то можете її використовувати в обчисленнях всюди нижче і правіше рівності, де вона визначена. Якщо хочете ввести змінну або проводити обчислення, то натисніть Enter і червоний хрестик з'явиться під попередньою рівністю.

Якщо необхідно обчислити якийсь вираз в інтервалі значень х, то необхідно задати х як дискретну змінну. Натисніть мишку на 20 в рівності х:= 20. Маркер вводу з'явиться за числом 20. Надрукуйте ", 21; 25". Маthcad зобразить символ ";" як символ "..". На екрані з'явиться х:=20, 21 ..25.

Щоб визначити функцію y(x) (наприклад, $y(x) = x^2$), треба набрати $y(x) = x^2$. На екрані з'явиться $y(x) := x^2$.

Якщо необхідно:

1) знати значення функції в точці 22,5, то достатньо набрати у(22,5)=. Mathcad надрукує у(22,5)=506,25;

2) обчислити функцію для кожного значення х із раніше означеного інтервалу $20 \div 25$, то достатньо натиснути мишку нижче всіх інших обчислень і ввести y(x)=. Mathcad виведе таблицю значень

,	
	400
	441
	484
	529
	576
	625

Для того, щоб ввести текст, необхідно виконати **Insert** / (Вставка /Текстовая область) або натиснути клавішу з подвійними кавичками ("), або натиснути кнопку тексту на панелі інструментів. Після того, як виконаєте одну з цих операцій, Mathcad замінить хрестик на вертикальну лінію – маркер вводу. Цей маркер буде обрамлений рамкою і позначатиме текстову область. Текст буде вводитися після маркеру, текстова область буде розширюватися до розмірів тексту.Якщо необхідно вводити текст:

- 1) на другому рядку, то натисніть Enter в кінці першого ряду;
- 2) в іншому місці робочого документу, то натисніть мишку в іншому місці робочого документу. Тим самим ви закриєте текстову область, в якій працювали, вийдете з неї, створите нову текстову область.

2.2. Панелі інструментів.

Основним інструментом системи MathCad є головне меню, що включає в себе дев'ять пунктів, кожний з яких викликає відповідне спадне меню:

- **File** (Файл) робота з файлами;
- Edit (Правка) редагування;
- **View** (Вид) перегляд;
- **Insert** (Вставка) вставка;
- **Format** (Форматирование) форматування;
- **Math** (Математика) математичні оператори;
- **Symbolics** (Символы) символьні оператори;
- Window (Окно) керування вікнами;
- Неlp (Помощь) допомога.

Пункт	Пункт підменю	Призначення		
меню				
1. File	New (Новый)	відкриває новий робочий документ		
(Файл)	Ореп (Открыть)	читає з диску раніше створений документ		
	Close (Закрыть)	закриває активний документ		
	Save (Сохранить)	зберігає робочий документ в файл в		
	Save as (Сохранить как)	поточній папці або у файл, ім'я та папка яких вказується при зберіганні		
	Send (Посылать)	пересилає робочий документ по електронній пошті		
	Раде Setup (Параметры	операції підготовки, перегляду та		
	страницы)	друку робочих документів Mathcad		
	Print Preview			
	(Предварительный			
	просмотр)			
	Print (Печать)			
	Список імен останніх			
	чотирьох документів			
	Mathcad			
	Ехіt (Выход)	Завершує сеанс роботи з Mathcad		
2. Edit	Undo (Отменить			
	последнюю операцию)			
	Redo (Отменить			
	последнюю операцию			
	Undo)			
	Cut (Вырезать)			
	Сору (Копировать)	Стандартні для Windows операції		
	Paste (Вставить)	редагування робочого документа		
	Paste Special (Специальная			
	Delete (Vлапить)			
	Select All (BUDENUTE BCE)			
	Find (Найти)			
	Replace (Заменить)			
	Go to Раде (Перейти к			
	странице)			
	Check Spelling (Проверка			
	орфографии)			
	Links (Связывание)			

3. View	Toolbar (Панель	відкриває доступ до панелей		
(Просмотр)	инструментов)	- Standart (Стандартная)		
		- Formatting (Форматирование)		
		- Math (Математическая), а також		
		до спеціальних панелей		
		математичних інструментів:		
		Calculator (Калькулятор)		
		<i>Graph</i> (Графики)		
		<i>Matrix</i> (Матрицы)		
		<i>Evaluation</i> (Вычисления)		
		<i>Calculus</i> (Математич. анализ)		
		<i>Boolean</i> (Логические функции)		
		<i>Programming</i> (Программирование)		
		<i>Greek</i> (Греческие буквы)		
		<i>Symbolic</i> (Символьные вычисления)		
		<i>Modifier</i> (Преобразования)		
	Status Bar (Строка	Якщо одна з панелей відмічена, то		
	состояния)	на екран з'явиться відповідна панель		
	Rules (Линейка)			
	Region (Область)	мають операції перетворення		
	Zoom ()	зображення в робочому документі		
	Refresh (Перерисовывание)			
	Animate (Анимация)	операція побудови анімації		
	Playback (Воспроизвести)	операція запуску анімації		
	Preferences (Настройки)	відкриває доступ до панелей		
		настройки режиму запуску Mathcad,		
		клавіатури та зв'язку з Internet		
4. Insert	Graph (График)	Відкриває доступ до операцій		
(Вставить)		побудови різних типів графіків:		
		X-Y Plot – графік функції однієї		
		змінної в декартових координатах		
		Polar Plot – графік функції однієї		
		змінної в полярних координатах		
		3D Plot Wizard – відкриває діалог		
		настройки параметрів тривимірного		
		зображення		
		Contour Plot – контурні лінії (лінії		
		рівня функції двох змінних) в		
		декатрових координатах		
		3D Scatter Plot – зображення точок		
		в трихвимірному просторі		
		ЗБАГ РЮТ – ТРИВИМІРНІ ГІСТОГРАМИ Vestor Field Plat		
		v естог г нена Рют – векторні поля		

	Matrix (Матрица)	відкриває в робочому документі вікно для визначення розміру матриці (число рядків та стовпців), далі в робочому документі з'явиться	
	Function (Функция)	поле вводу матриці відкриває вікно діалогу списку вбудованих функцій Matncad	
	Unit (Единица)	відкриває вікно списку в Mathcad одиниць виміру	
	Picture (Рисунок) Area (Область)	задає операцію вставки малюнку в робочий документ можна вставити закриваючу" область	
	Text Region (Область текста) Math Region	використовується для визначення поля текстових коментарів В текстовий коментар вставляється	
	(Математическая область)	поле вводу математичних символів	
	Page Break (Разрыв страницы) Hyporlink	в робочий документ вставляє признак кінця сторінки	
	Reference	гіпертекстових посилань операція створення перехресних	
	Component	посилань Операції вставки компонентів та	
5 Format	Object	об'єктів з інших додатків	
(Формат)	Result (Результат)	для визначення стиля, форми зображення в робочому документі виразів, даних, результатів обчислень, графіків. Наведемо найбільш поширені операції має операції визначення формату відображення обчислень. Number format (Числовий формат) - відкриває вікно визначення формату представлення числових результатів: General (спосіб змінюватися в залежності від величини результату) Decimal (число з лесятковою	
		точкою) Scientific (число з порядком та знаком в цілій частині)	

		Engineering (число з порядком та вказаною кількістю знаків в цілій частині) Display Options (Параметры отображения) – дозволяють вибрати відображення матриць, уявної одиниці та систему числення Unit Display Отображение единиц измерения) дозволяє настроїти режим виміру, змінних з розмірністю Тоlerance (Точность) визначає
	Graph (Графики)	праницю для відоораження нуля
6. Math (Матема- тика)	Calculate (Вычислить)	обчислює вирази, що розташовані вище та лівіше курсора або виконує побудову графіків
,	Calculate Work shut	виконує всі обчислення та
	(Пересчитать рабочий	перемальовує графіки, визначені в
	документ)	робочому документі
	Automatic Calculation	якщо рядок помічений галочкою, то
	(Вычислить	будь-який вираз обчислюється
	автоматически)	одразу після закінчення вводу, а графік будується після натиску мишки за полем графіку
	Optimization	якщо рядок відмічений галочкою, то
	(Оптимизация)	включений режим оптимізації обчислень це режим обчислень з включеним символьним процесором, тобто спочатку вираз спрощується, а потім оброблюється числовим процесором
	Options (Настройки)	 відкриває меню настройки параметрів режиму обчислень: Calculation (Вычисление) Display (Отображение) Unit System (Системы единиц) Dimensions (Размерности), за допомогою якого можна встановити похибку в наближених обчисленнях, вибрати систему одиниць фізичних величин і т. ін.

7.Symbolic	Evaluate (Вычислить)	лозволяє обчислювати:		
(символь-		- Symbolically (Символьное)		
ные вычис -		- Floating Point (с плаваюшей		
пения)		запятой)		
лония)		- Compley (Kommerchoe)		
	Simplify (Vupocture)			
	Simplify (3 npoetitie)	наранасть од рироз, що риніноший р		
		передається вираз, що видплении в		
		рооочому документі, а перетворении		
		вираз відооражається справа або		
		3ліва від виділеного		
	Expand (Развернуть)	у виділеному виразі розкриваються		
		дужки		
	Factor (Разложить на	виділений вираз розкладається на		
	множители)	множники		
	Collect (Собрать)	у виділеному виразі приводяться		
		подібні		
	Polynomial Coefficients	в робочому документі виводиться		
	(коэффициенты полинома)	вектор-стовпець коефіцієнтів		
		многочлену, записаних у порядку		
		зростання степенів виділених		
		виразів		
	Variable (Переменная)	об'єднані операції математичного		
		аналізу:		
		- Solve – розв'язок рівнянь		
		- Substitute - підстановка		
		- Differentiate - диференціювання		
		- Integrate - інтегрування		
		- Expand to Series – розклад в ряд		
		Тейлора		
		- Convert to Partial Fraction –		
		розклад на прості дроби		
	Matrix (Матрица)	об'єднані символьні обчислення з		
		матрицями:		
		Transpose (Трансформирование)		
		Invert Обрашение)		
		Determinant (Определитель)		
		-		
	Transform	об'єлнані символьні обчислення		
	(Преобразование)	прямих та обернених інтегральних		
	(Treeopusobuline)	перетворень:		
		(Fourier Inverse Fourier I enlage		
		(FULLET, HIVELSE FULLET, L'APLACE, Invorso I onlogo, 7 Invorso 7)		
		Inverse Laplace, Z, Inverse Z).		

	Evaluation Style (Стиль	відкриває вікно, в якому
	выражения)	визначається формат виводу
		результатів символьних обчислень
8. Window		дозволяє встановити стиль
(Окно)		розташування вікон, що утримують
		різні робочі документи Mathcad
9. Help	Mathcad Help (Справка	відкриває вікно довідкового режиму
(Справка)	Mathcad)	зі стандартними закладками:
		Содержание, Предметный указатель,
		Поиск
	Resource Center (Центр	відкриває доступ до наступних
	ресурсов)	розділів довідки:
		Overview and Tutorials (Обзор и
		учебники) – описує основні
		можливості Mathcad.
		Quick shuts and Reference Tables
		(Шпаргалки и справочные таблицы)
		– довідник функцій для тих, хто
		вчиться на прикладах, має збірник
		прикладів розв'язування задач з
		різних додатків.
		Entangling Mathcad (Расширение)
		Collaboratory (Форум
		пользователей Mathcad)
		Web Library (Библиотека Mathcad в
		Internet)
		Training / Support (Сопровождение
		и поддержка Mathcad)
		Web Store (Продажи в Internet)
	Tip of the Day	
	(Полезные советы)	
	Ореп Book (Открыть книгу)	
	About Mathcad (O	
	программе Mathcad)	

Панелі інструментів – це набори найбільш поширених інструментів, що дають можливість швидко та з мінімальними зусиллями впоратись з широким колом задач. Для появи панелі інструментів на екрані можна використати два способи:

1. Виділити пункт View (Вид) головного меню, далі Toolbars... (Панелі

інструментів) спадного меню. На екрані з'явиться таке меню:

Якщо перед назвою пункту стоїть квадратик з пташечкою, значить відповідна панель знаходиться десь на екрані. Для того, щоб її прибрати необхідно натиснути мишкою на квадратик. Якщо пункт спадного меню не має пташечки, то панель в даний момент неактивна.

2. Вивести на екран панель інструментів **Math**, якщо її не має. Використовуючи перший спосіб, натиснути на панелі інструментів Math на кнопку, відповідній необхідним інструментам.

Як правило, панелі інструментів **Standard** (Стандартная) та **Formatting** (Форматирование) є активними. Панель інструментів Math (Математика) складається з дев'яти кнопок: **Calculator** (Калькулятор),..., **Modifies** (Модификаторы). Ми познайомимо вас з найбільш вживаними.

Панель інструментів Calculator (Калькулятор) складається з 35 кнопок: функцій, які часто використовуються, цифр, знаків, арифметичних операцій.

Arithme	etic			×
n!	i	mn	$\times_{n}$	×
In	e^{X}	× ⁻¹	$\times^{\rm Y}$	"√
log	π	()	$\times^2$	Ł
tan	7	8	9	÷
COS	4	5	6	×
sin	1	2	3	+
:=		0	-	=

^{n!} - викликає на місце розташування курсору шаблон для обчислення факторіалу.

і - перетворює виділене число в уявне, добавляючи до числа символ і.

т. - викликає на місце курсору шаблон для введення області зміни дискретної величини.

:=

- викликає шаблон оператора присвоювання.

tan

- викликає шаблон функції тангенс.

Приклад. Обчисліть вираз $\ln 3 \cdot \cos(\pi)$.

Викличте шаблон функції $\ln(x)$. В позначці (чорний прямокутник) наберіть число 3 з клавіатури або з панелі. Переведіть курсор на кінець виразу, натисніть знак множення на панелі та в позначці викличте шаблон функції cos(x). В позначці наберіть π з панелі. Переведіть курсор в крайнє праве положення. Натисніть на панелі =, або введіть з клавіатури. На екрані послідовно матимемо такі зображення:

Панель інструментів Graph (График) має 9 кнопок, які викликають шаблони для побудови кривих в декартових і полярних координатах, поверхонь, гістограм.

Граф	×	
$\bowtie$	Æ	₽
Ð	Æ	8
ß	<u>.</u>	К. к. 2 д
	· · ·	

Наприклад, натиснувши на кнопку 🦾, викличете шаблон для побудови графіка в декартових координатах.

Приклад. Побудуйте графік функції у(х)=cos(х) на відрізку [0, π].

Викличте шаблон для побудови графіка в декартових координатах.

З'явиться пустий графік з полями вводу для виразів, що відображаються на осях. Під віссю 0х в середньому квадратику наберіть х; з'являться ще дві позначки, куди треба ввести початок та кінець інтервалу (0 та π). По осі 0у в середньому квадратику наберіть cos(x). Якщо залишити останні поля пустими, то Mathcad автоматично заповнить їх при створенні графіку. Натисніть кнопку мишки за межами графіку. Ви матимете

Мат	рицы		×
[:::]	$\times_{n}$	$\times^{-1}$	$\left \times\right $
$\overrightarrow{f(M)}$	м⇔	Мτ	mn
x • ¥	х×т	Σu	4.°

відображають оператори роботи з матрицями, векторами, змінними.

Наприклад, 💷 - викликає вікно Insert Matrix (Вставить матрицу), в якому треба вказати кількість Rows (Строк) та Columns (Столбцов). Після того, як натиснете ОК, на місці курсору з'явиться шаблон для введення необхідної матриці

Приклад. Введіть матрицю $A = \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 1 & 2 \end{pmatrix}$ та знайдіть їй обернену.

Наберіть на екрані **A**: і викличте шаблон для введення матриці, введіть в нього її елементи; для цього клацніть мишкою на лівому полі для вводу і наберіть **2**, а потім перемістіть відокремлюючу рамку в наступні поля і повторіть попередню дію. Викличте шаблон оберненої матриці та натисніть =. Послідовність дій зображена нижче.

$$A := \begin{pmatrix} \bullet & \bullet \\ \bullet & \bullet \end{pmatrix} \qquad A := \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 1 & 2 \end{pmatrix}$$
$$\bullet^{-1} = \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} \bullet$$

Панель інструментів Evaluation (Вычисление) має дев'ять кнопок.

Вычисле… ⊠ = ≔ ≡ → •→ fx xf xfy x^fy

Для прикладу розглянемо деякі з них.

= - викликає шаблон для присвоювання змінній, що стоїть зліва, значення або виразу, що стоїть справа:

xfy

∎ := ∎

-позначає вид запису функції з двома змінними. Шаблоном буде три позначки.

В лівій вводиться перший аргумент функції, в другій - ім'я функції, в третій - другий аргумент.

Приклад. Знайти f(2,1), якщо f(x,y) = x + y.

...

Означте спочатку функцію. Викличте шаблон функції з двома змінними. В першу мітку вводимо **2**, в другу **f**, в третю **1**. Натисніть = . На екрані маємо:

$$f(x,y) := x + y$$
 2 f 1=3.

→ – викликає шаблон для простого символьного перетворення.

3 цим шаблоном Ви більш детальніше познайомитесь у панелі інструментів Calculations (Исчисление).

Панель інструментів Calculations (Исчисление) має 12 кнопок. Відповідні операції часто використовуються, тому познайомимося з ними детальніше.

Матанализ 🗷						
$\frac{d}{d \times}$	$\tfrac{d^n}{d \times^n}$	∞				
Ĵa	$\sum_{n=1}^{m}$	Ë				
ſ	$\sum_{n}$	Ц				
lim →a	lim →a+	lim →a-				

📩 - викликає шаблон для знаходження першої похідної

В нижній позначці вказується змінна, по якій береться похідна, а в позначці справа – вираз, який потрібно диференціювати.

Покажемо як здійснювати символьні обчислення.

Приклад. Знайти похідну cos(x).

Викличте шаблон $\frac{d}{d_1}$. В нижній позначці наберіть "**x**", в правій - натисніть **cos** з меню **Calculator (Арифметика);** на екрані з'явиться

$$\frac{d}{dx}\cos(\mathbf{n})$$

В позначці введіть "**x**". Перемістіть курсор на кінець виразу $\cos(x)$. Натисніть клавішу $\rightarrow$ з меню **Вычисления**; з'явиться $\frac{d}{dx}\cos(x) \rightarrow$. Вийдіть за межі поля вводу і клацніть мишкою. Ви отримаєте $\frac{d}{dx}\cos(x) \rightarrow -\sin(x)$.

^d/_{dxh} – виводить шаблон для похідної n- го порядку.

∞ – викликає знак нескінченності на місце курсору.

∫^в – викликає шаблон для обчислення визначеного інтегралу.

Приклад. Обчислити $\int_{0}^{\pi} \cos(x) dx$.

Викличте необхідний шаблон. На екрані з'явиться

Введіть нижній індекс інтегрування 0. Через панель **Calculator** або **Greek** ((Греческий алфавит) введіть верхній індекс π . В позначці, що стоїть під знаком інтегралу наберіть cos(x) (вже описувалось, як це зробити), а також в позначці диференціала наберіть x. Натисніть знак = . Ви отримаєте

$$\int_0^{\pi} \cos(x) \, dx = 0$$

Якщо ж Вам необхідно взяти визначений інтеграл символьно, то натисніть і введіть необхідні дані. Наприклад, $\int_{\alpha}^{\beta} \sin(x) dx$. Натисніть $\rightarrow$ з меню Вычисления. Ви отримаєте

$$\int_{\alpha}^{\beta} \sin(x) \, dx \to -\cos(\beta) + \cos(\alpha)$$

<u>Σ</u>•

- виводить на місце курсору шаблон для обчислення частинної суми ряду. Шаблон має вигляд

У двох нижніх позначках вводиться позначення та початкове значення індексу підсумовування. У верхній позначці задається його кінцеве значення, а в правій – вираз (загальний член ряду).

Приклад. Обчислити $\sum_{k=1}^{5} \frac{1}{k}$.

Для цього натисніть клавішу , заповніть всі позначки, які з'являться при цьому. Щоб набрати вираз, в правій позначці натисніть "/" з панелі **Арифметика**. На екрані буде

$$\sum_{k=1}^{5} \frac{1}{k}$$

У верхній позначці наберіть 1, а у нижній к. Якщо натиснути = , то отримаємо відповідь 2.283, якщо ж $\rightarrow$ з панелі Evaluation(Вычисление) то $\frac{137}{60}$.

— кнопка викликає шаблон для обчислення добутку значень виразу, що залежить (не залежить) від дискретної змінної. Шаблон має вигляд

В двох нижніх позначках вводиться ім'я та початкове значення дискретної змінної, у верхній — кінцеве. В правій вводиться вираз.

Кнопки *I*, *R*, *R* викликають шаблони для обчислення невизначеного інтегралу, суми нескінченного числа доданків, тобто суми ряду, відповідного добутку;

Приклад. Обчислити $\prod_{m=3}^{5} m^2$. Можна зробити так: задати m:= 3..5; викликати , та набрати в нижній позначці m, а в правій - $\times^2$ з панелі Арифметика. На екрані з'явиться В позначці наберіть т. Переведіть курсор на рівень т та наберіть =. Ви отримаєте

$$\prod_{m=3}^{5} m^2 = 3.6 \cdot 10^3$$

Кнопки 🛄, 🛄 обчислюють границю та односторонні границі.

Приклад. Обчислити першу важливу границю

$$\lim_{x\to o}\frac{\sin x}{x}..$$

Для обчислення цієї границі викличте відповідний шаблон границі. Наберіть х, 0 , $\frac{\sin(x)}{x}$ у відповідних позначках. Натисніть $\rightarrow$ з меню Evaluation(Вычисления).

Ви отримаєте $\lim_{x\to 0} \frac{\sin(x)}{x} \to 1$.

Приклад. Обчислити самостійно другу важливу границю.. Ви повинні отримати

$$\lim_{n \to \infty} \left(1 + \frac{1}{n} \right)^n \to e$$

Панель інструментів Boolean (Булевы) складається з кнопок, що викликають булеві оператори, які повертають нуль або одиницю. Ці оператори використовуються в програмуванні та при визначені функції.

Буле	во			×
=	<	>	≤	≥
¥	7	^	Y	$\oplus$

= - викликає шаблон для обчислення виразу з заданими значеннями аргументів.

Панель інструментів Programming (Программирование) має 10 клавіш.

Add Line - викликає шаблон для створення блоків виразів. Шаблон має вигляд

|

← - викликає шаблон присвоювання локальній змінній конкретного значення. Локальна змінна – це змінна, яка діє в межах даної програми. Шаблон має вигляд • ← •.

ії - викликає шаблон для введення умовного оператора і**f (якщо)** в програму. Шаблон має вигляд

ı if ı

В другу позначку вводиться умова, а в першу – результат виконаної дії.

Приклад. Нехай задана функція $f(x) = \begin{cases} x, x > 2, \\ x - 1, x \le 2 \end{cases}$. Необхідно обчислити

f(5), f(-3).

Наберіть f(x): і в позначку введіть оператор Add Line. На екрані з'явиться

f(x) := **I**

У верхній та у нижній позначках введіть умовний оператор **if**, тобто натисніть на **if** у панелі управління. На екрані будете мати

Задайте відповідно умови та вирази для обчислення функції. Для введення символів >, ≤ користуйтесь панеллю управління **Boolean (Булевы).** В результаті матимете

$$\begin{array}{rll} f(x) := & x \quad \text{if} \ x > 2 \\ & x-1 \quad \text{if} \ x \leq 2 \end{array}$$

Виконавши обчислення так, як описано раніше, отримаєте f(5)=5, f(-3)=-4.

otherwise

- викликає шаблон оператора **otherwise** для задання допоміжної гілки в умовному операторі. Шаблон має вигляд

otherwise

Приклад.

$$f(x) := \begin{array}{c} \cos(x) & \text{if } x > \pi \\ \sin(x) & \text{otherwise} \end{array}$$

for

-викликає шаблон з оператором циклу **for**. В циклі задається початкове, кінцеве значення параметру, крок – на який змінюється параметр циклу. Шаблон має вигляд:

В позначці зліва вводиться ім'я параметру, справа – діапазон значень параметру циклу, в позначці внизу – оператор циклу.

Приклад. Обчислити f(2), якщо $f(x) = \sum_{n=1}^{3} x^{n}$.

Вводимо **f(x):** Add Line. В верхній позначці вводимо локальну змінну **s** для накопичення суми, а в нижній - оператор циклу **for**. Маємо

$$f(x) := \begin{bmatrix} s & f(x) := \\ s & f(x) := \\ f(x) :$$

В лівій позначці оператору циклу вводимо локальну змінну, яка є індексом підсумовування, тобто **n**, в правій – діапазон **n**, а в нижній **s** $\leftarrow$ **s** + **x**^{**n**}, тобто формулу. Маємо

$$\begin{aligned} f(x) &\coloneqq & s \leftarrow 0 \\ & \text{for } n \in 1 ... 3 \\ & s \leftarrow s + x^n \end{aligned}$$

Обчисливши f(2), отримаємо f(2) = 14.

while

-викликає шаблон оператора **while** для створення оператору циклу з передумовою . Шаблон має вигляд

while 🛯

В верхній позначці вводиться логічний (булевий) вираз, внизу оператор циклу. Перевірка правильності логічного виразу відбувається перед виконанням нової ітерації.

break

-при необхідності перериває виконання обчислень в циклу.

Приклад. Обчислити $\prod_{n=1}^{4} 2^n$.

Програма обчислення матиме вигляд.

$$dob(n) := \begin{cases} s \leftarrow 1 \\ n \leftarrow 1 \\ while \ n \le 4 \\ s \leftarrow s \cdot 2^n \\ n \leftarrow n+1 \\ s \end{cases}$$

 $dob(4) = 1.024 \times 10^3$

continue

-викликає оператор **continue** для продовження обчислень. return

-викликає шаблон оператора **return** для відновлення виконання циклу. Шаблон має вигляд

return 🛯

По умовчанню програма повертає результат виконання останнього оператора, але можна повертати значення, що знаходиться в іншому місці програми.

on error

-викликає оператор **on error** для отримання повідомлення при наявності помилок у операторі, в якому був розміщений цей оператор. Шаблон має вигляд

∎ on error∎

Панель інструментів Greek (Греческий) включає 48 кнопок, які позначають грецькі букви.

Панель інструментів Symbolic (Символы) має 24 кнопки. Розглянемо деякі з них.

3 → , • → - оператором простого символьного перетворення та розширеним оператором символьного перетворення ви були вже познайомлені при описі панелі інструментів **Calculus (Исчисление)**.

^{solve} - викликає шаблон розв'язування рівняння відносно виділеної змінної. Шаблон має вигляд

 ${\scriptstyle \blacksquare} \text{ solve, } {\scriptstyle \blacksquare} \rightarrow$

В першій позначці вводиться рівняння, яке необхідно розв'язати, у другій – змінна, відносно якої шукається розв'язок.

Приклад. Розв'язати рівняння $x^2 + 4 = 0$. Викличте шаблон розв'язування рівняннь. В першій позначці введіть $x^2 + 4$, у другій – **x** і клацніть мишкою за межами поля вводу. В результаті отримаємо:

- **x** і клацніть мишкою за межами поля вводу. В результаті отримаємо:
$$\begin{pmatrix} 2i \end{pmatrix}$$

$$x^2 + 4 \text{ solve, } x \rightarrow \begin{pmatrix} 2i \\ -2i \end{pmatrix}.$$

simplify - викликає шаблон для спрощення виразу. Шаблон має вигляд

 $_{\rm I}~{\rm simplify}$ $\rightarrow$

В позначці треба ввести вираз, який потрібно спростити, а потім натиснути клавішу Enter.

Приклад. Спростити вираз
$$\frac{x^3 - x}{x - 1}$$

Маємо

$$\frac{x^3 - x}{x - 1} \text{ simplify } \rightarrow (x + 1) \cdot x$$

expand - викликає шаблон для розкладу виразу. Шаблон має вигляд

 ${\scriptstyle \blacksquare} \text{ expand}, {\scriptstyle \blacksquare} \rightarrow$

В першій позначці вводиться вираз, друга мітка прибирається.

Приклад. Розкрити дужки у виразі (x-1)(y-1). Матимемо $(x-1)\cdot(y-1)$ expand $\rightarrow x \cdot y - x - y + 1$

Кнопки $[m^{T} \rightarrow, m^{-1} \rightarrow, [m] \rightarrow$ - викликають відповідно шаблони транспонування матриці, знаходження оберненої матриці та обчислення її визначника. Шаблони мають вигляд: $\mathbf{u}^{T} \rightarrow \mathbf{u}^{-1} \rightarrow \mathbf{u} \mid \mathbf{u} \mid \mathbf{u}$.

Приклад. Знайти визначник матриці $\begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 4 & 5 \end{pmatrix}$.

Викличте шаблон знаходження визначника матриці. В позначці викличте шаблон матриці 2×2 , введіть елементи. Натисніть курсор за областю, матимете $\begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 4 & 5 \end{vmatrix} \rightarrow 6.$

Панель інструментів Modifiers (Модификаторы) може включатися у панель Symbolic (Символы). Панель має меню з модифікованими командами.

real - надає змінній дійсного значення. Шаблон має вигляд 💶 📭 🚛

Приклад. Запис виду а=real означає, що а - дійсна величина.

2.3. Редагування в системі Mathcad

Введення та редагування формул в документі.

Курсор –обов'язково знаходиться у середині документу в одному з трьох положень:

курсор вводу – хрестик червоного кольору, який відмічає місце в документі, куди можна вводити текст або формулу;

лінія вводу – синій трикутничок: горизонтальна і вертикальна лінія синього кольору, які виділяють в тексті або у формулі певну частину;

1. лінія вводу текста – вертикальна лінія, аналог лінії вводу для текстових областей.

Ввести математичний вираз можна в будь-якому місці документу. Для цього необхідно помістити курсор в бажане місце, натиснути на ньому мишкою та просто починати вводити формулу. При цьому в документі створиться математична область, у якій буде один введений символ, що виділений лініями вводу. Наприклад, щоб ввести вираз x + y необхідно виконати такі дії:

-ставите курсор в бажане місце;

-з клавіатури вводите x, який стане обмеженим у математичній області синім кутом;

x

-натискаєте оператор додавання, в математичній області крім + зявиться позначка;

x + 🛓

-в позначку вводите символ у з клавіатури.

x + y

Щоб змінити формулу, натисніть на ній мишкою. З'явиться лінія вводу, яку можна пересувати в межах області такими способами:

- клавішами зі стрілками ↑, ↓, →, ←, (переводять лінії вводу вверх, вниз, вправо, вліво);
- пропуск російською мовою "пробел" (виділяє різні частини формули);
- клавіші **Home, End** (переводять вертикальну лінію вводу з одного кінця горизонтальної лінії вводу на протилежний).

Комбінаціями клавіш зі стрілками та пропуском можна легко пересуватись всередині формули.

Щоб вставити оператор у формулу необхідно помістити лінію вводу на ту її частину, яка повинна стати першою. Далі введіть оператор, натиснувши кнопку на панелі інструментів або комбінацією клавіш.

Наприклад, виділити частину формули в математичній області можна наступним чином:

-натискайте клавіши із стрілками при утриманні клавіши Shift. В цьому випадку замість пересування лінії вводу відбудеться виділення відповідної частини формули;

-помістіть мишку на вертикальну лінію вводу, утримуючи кнопку мишки та пересувайте вказівник мишки вздовж горизонтальної лінії вводу. При цьому виділяється частина формули і кнопку мишки можна відпустити.

Знищити частину формули можна таким чином:

-виділити ї натписнути клавішу Del;

-розташувати частину формули перед вертикальною лінією вводу і натиснути клавішу **BackSpace**;

-клавішами **Ctrl+х** частина формули буде відправлена в буфер обміну і при необхідності цей фрагмент формули може бути використаний.

Вирізати, скопіювати та вставити частину формукли можна таким чином: -виділити її;

-скористатись або верхнім меню Edit(Правка) або контексним меню, або кнопкою на панелі інструментів або відповідними гарячими клавішами:

- Cut або Ctrl+х для вирізання частини формули та відправлення в буфер;
- Сору або Ctrl+C для копіювання в буфер;
- Paste або Ctrl+N-для вставки з буфера в необхідне місце формули.

Введення та редагування тексту в документі.

Маthcad має достатньо розвинуті засоби по оформленню тексту. Варто розрізняти коментарі та оформлення документів для створення якісних звітів в друкованій та електронній формі. Як вже було зазначено, перед початком набору тексту необхідно натиснути клавішу < ">. З'явиться так звана тектова область. Курсор при цьому має вид вертикальної лінії червоного кольору, що аналогічно лінії вводу в математичній області.

Щоб змінити текст в документі необхідно:

-натиснути мишкою в області тексту – вона прийме характерний вигляд;

-при необхідності перемістити лінію вводу тексту в середині текстової області за допомогою мишки або клавіш зі стрілками та клавішами **Home** та **End**;

-відредагувати текст.

Для редагування тексту застосовуються ті ж самі засоби, що і при редагуванні формул: виділення частини тексту, вирізання, копіювання та вставка частини тексту.

Mathcad імпортує фрагменти текстів з інших редакторів: Notepad, Microsoft Word та інших. Можливо це зробити одним з таких способів:

1. Створіть в документі тектову область. Знаходячись в ній, вставте з буферу обміну необхідний фрагмент. Фрагмент буде вставленний в документ у вигляді текстової області, яку потім можна буде редагувати стандартними можливостями Mathcad.

2. Не створюючи текстової області, вставте фрагмент з буферу обміну. Текст буде вставлений у вигляді обєкту **OLE**, тобто для редагування кожний раз буде викликатися той редактор, у якому був створенний текст.

Інші способи використовують, коли спеціальне форматування тексту неможливі всередині за допомогою стандартних можливостей редагування.

2.4. Створення графіків.

Для того, щоб створити графік необхідно:

- помітити курсор вводу в місце робочого документу, куди необхідно вставити графік;
- натиснути на панелі **Graph** кнопку **X-Y Plot** для створення декартового графіку або іншу кнопку для іншого бажаного типу графіка;

- в позначеному місці документу з'явиться пуста область графіка з декількома позначками, які необхідно заповнити;
- натиснути курсор вводу за межами області графіка.

Створений графік можна змінити, змінюючи самі дані, форматуючи зовнішній вигляд та додаючи додаткові елементи оформлення.

Щоб знищити графік, можна:

- в меню Edit вибрати пункт Delete;
- зайти в область графіка, помітити всю область (кнопкою Backspace) та натиснути кнопку Del.

Двовимірний графік.

Двовимірний графік – це графік в декартовій та полярній системах координат. Для побудови такого графіка необхідно два ряди даних, що відкладаються по осі X та по осі Y. Щоб створити графік двох векторів необхідно сформувати два вектора даних X та Y. В області графіка в позначки біля осей вводяться імена векторів.

Для побудови **графіка вектора та ранжированої змінної** необхідно в якості змінних, що відкладаються по любій з осей використати саму ранжировану змінну, на другій осі відкласти вираз, що включає саму ранжировану змінну або елемент вектора з індексом по цій ранжированій змінній, але не сам вектор.

На одному графіку може бути відкладено до16 різних залежностей. Щоб побудувати на графіку ще одну криву, необхідно:

- помістити курсор таким чином, щоб він повністю охоплював вираз в позначці, що відповідає осі *Оу*.
- натиснути клавішу з комою.
- з'явиться нова позначка, в яку необхідно ввести вираз для другої кривої.
- натиснути кнопку мишки за межами поля графіку.

Щоб прибрати один або декілька рдків з графіку, знищить клавішами **Backspace** тобто **Del** відповідні їм вирази у координатних осях.

При побудові на одному і тому ж графіку декількох залежностей необхідно слідкувати за відповідністю типу даних для кожної пари точок окремо.

Форматування вісей.

Можливості форматування осей включають в себе управління зовнішнім виглядом осей, діапазоном, шкалою, нумерацією та відображенням деяких значень на осях за допомогою маркерів.

Щоб змінити діапазон осей необхідно:

- увійти в область графіка;
  - біля кожної з осей з'явиться два поля з числами. Натисніть мишку в області одного з полів, щоб ви мали редагувати відповідну границю осі;
  - клавішами **Backspace** та **Del** знищіть зміст поля;
  - введіть нове значення діапазону;
  - натисніть мишку за межами поля графіка. Mathcad перемалює автоматично графік в нових межах.

Щоб вернути автоматичний вибір якого-небудь діапазону знищіть число з відповідного поля та натисніть на нього.

3. Програмування в середовищі Mathcad.

Програма Mathcad є частинний випадок виразу Mathcad. Як і будь – який вираз програма повертає значення, якщо після неї стоїть знак рівності. Цим значенням є значення останнього виразу, виконаного програмою. Повертатися може число, або масив чисел, або навіть їх комбінація. Подібно тому, як змінну або функцію можна визначити виразом, їх можна визначити за допомогою програми, якщо це виявляється простішим. Головною відміною програми від виразу є спосіб організації обчислень. При використанні виразу алгоритм отримання відповіді повинен бути описаний одним оператором. В програмі ж може бути використана будь-яка кількість операторів. Можна розглядати програму як складовий вираз.

Для вставки програмного коду (програми, програмного модуля) в документ в Mathcad є спеціальна панель інструментів **Programming** (програмування), котру можна викликати на екран натисканням кнопки **Programming Toolbar** на панелі **Math** (математика) (кнопка із зображенням блок-схеми).

Створення програми.

Щоб створити програмний модуль, потрібно виконати наступні дії:

1. Ввести частину виразу, яка буде знаходитися зліва від знаку присвоювання і сам знак присвоювання (наприклад, f(x) :=).

2. При необхідності треба викликати на екран панель інструментів **Programming**.

3. Натиснути на цій панелі кнопку Add Line (додати лінію).

4. Якщо хоча б приблизно відомо скільки рядків буде містити програма, можна створити потрібну кількість ліній повторним натисканням кнопки Add Line відповідну кількість разів.

5. В місцезаповнювачі, які з'явилися при виконанні п.4, ввести розроблений програмний код, використовуючи програмні оператори.

Після того, як програмний модуль повністю визначений, і жодний місцезаповнювач на залишився порожнім, функція може використовуватися звичайним чином, як в чисельних, так і в символьних розрахунках.

Зауважимо, що не можна вводити імена програмних операторів з клавіатури. Для їх вставки можна використовувати лише панель **Programming**.

Підкреслимо, що основний принцип створення програмних модулів полягає в правильному розташуванні рядків коду. Орієнтуватися в їх дії досить легко, оскільки фрагменти коду одного рівня групуються в програмі за допомогою вертикальних ліній.

Розглянемо тепер основні оператори панелі інструментів Programming.

I. Локальне присвоювання (←).

На початку програми, як правило, необхідно ввести вихідні (початкові) дані, використовуючи локальні змінні. Для цього потрібно задати ім'я локальної змінної, наприклад Z, а потім натиснути на кнопку із зображенням стрілки вліво $\leftarrow$. З'явиться шаблон оператора локального присвоювання значень локальних змінних – стрілка вліво і місцезаповнювач, в який потрібно ввести значення локальної змінної. Підкреслимо, що локальні змінні діють лише в межах даної програми.

II. Умовні оператори (if, otherwise).

Дія оператора **if** складається з двох частин. Спочатку перевіряється логічний вираз (умова) справа від нього. Якщо він істинний, то виконується вираз зліва від оператора **if**, якщо хибний – нічого не виконується, а виконання програми продовжується переходом до її наступного рядка. Вставити умовний оператор в програму можна наступним чином:

1) Якщо необхідно, створіть новий рядок програмного коду, натиснув кнопку Add Line.

2) Натисніть кнопку умовного оператора іf.

3) Справа від оператора **if** введіть умову. Користуйтесь логічними операторами, вводячи їх з панелі **Boolean** (Бульові оператори).

4) Вираз, котрий повинен виконуватись, якщо умова виявляється виконаною, введіть зліва від оператора **if**.

5) Якщо в програмі передбачається не одна, а кілька умов, то додайте ще рядки натисненням кнопки Add Line і введіть їх таким же чином, використовуючи оператор if або otherwise. Зазначимо, що оператор otherwise використовується сумісно з одним або декількома умовними операторами if і вказує на вираз, який буде виконуватися, якщо жодна з умов не виявилася останньою.

III. Оператори циклу (for, while, break, continue).

При програмуванні в середовищі Mathcad застосовується два оператори циклу: for, while. Перший з них (for) дає можливість організувати цикл по деякій змінній, примушуючи її приймати значення з усякого діапазону. Другий (while) створює цикл з виходом із нього за деякою логічною умовою. Вставити в програму оператор циклу можна наступним чином:

1. Створіть новий рядок програмного модулю натисненням кнопки Add Line.

2. Введіть один з операторів циклу **for** або **while** натисненням відповідної кнопки на панелі **Programming**.

3. Якщо введено оператор **for**, то у відповідні місцезаповнювачі введіть ім'я змінної і діапазон її значень, а якщо **while** – то логічний вираз, при порушенні якого повинен здійснюватися вихід із циклу.

4. В нижній місцезаповнювач введіть тіло циклу, тобто вирази, які повинні виконуватися циклічно.

5. Якщо необхідно додайте ще рядки і введіть в них потрібні оператори.

Оператор програмування **for** (для) застосовується для створення циклу, коли відома необхідна кількість повторювань (ітерацій) в процесі розв'язання задачі. Цей цикл повторюється до тих пір, поки задане число ітерацій не буде виконане.

Оператор while (поки) застосовується для створення циклу з умовою при невідомих кількостей повторювань (ітерацій) в процесі розв'язання задачі. Цикл здійснюється доти, поки задана умова виконується.

Оператор програмування **break** (перервати) застосовується при необхідності перервати цикл, щоб зупинити виконання обчислень.

Коли Mathcad зустрічається з оператором break в тілі циклу for або while, то цикл перериває виконання і повертає останнє обчислене значення. Виконання програми продовжується з наступного рядка програми після переривання циклу.

Оператор програмування **continue** (продовжити) дозволяє продовжити обчислення після того, як вони були призупинені з тієї чи іншої причини. Вводиться цей оператор натисненням відповідної кнопки на панелі **Programming** або комбінацією клавіш **Ctrl** +[. Підкреслимо: для того, щоб більш чітко позначити межу закінчення тіла циклу в його кінці може бути використаний додатковий рядок з оператором **continue**. При цьому наявність оператора **continue** не впливає на результат програми.

IV. Оператор повернення значень (return).

За означенням програма повертає значення останнього обчисленого оператора. Але можна повернути значення також і з іншого місця програми, використовуючи оператор програмування return (повернути).

Якщо для означення змінної або функції застосовується програмний модуль, то його рядки виконуються послідовно при обчисленні в документі цієї змінної або функції. Відповідно з цим результат, який розраховується, змінюється. Як кінцевий результат видається останнє присвоювань значення. Щоб підкреслити повернення програмним модулем певного значення в останньому рядку програмного модуля вказують явно ім'я цього значення.

Вказане ілюструє наступний програмний модуль:

$$f(x) := \begin{vmatrix} y \leftarrow \sqrt[3]{x} \\ z \leftarrow 3y + 1 \\ z \end{vmatrix}$$
$$f(8) = 7$$

(Даний програмний модуль повертає значення змінної z).

Разом з тим, застосовуючи оператор **return**, можна перервати виконання програми в будь-якій її точці (наприклад, за допомогою умовного оператора) і видати деяке значення, відмінне від кінцевого в цьому програмному модулі. При виконанні згаданої умови значення, введене в місцезаповнювач після *return*, повертається в якості результату, а ніякий інший код в програмі більше не виконується.

В програмний модуль оператор **return** вставляється натисненням однойменній кнопки панелі **Programmiung**.

Ілюструє сказане наступний програмний модуль.

$$f(x) := \begin{vmatrix} return & "zero" & if & x = 0 \\ return & "k" & if & x = 5 \\ y \leftarrow \sqrt[3]{x} \\ z \leftarrow 3y + 1 \\ z \\ f(-8) = -5 \\ f(-1) = -2 \\ f(0) = "zero" \\ f(5) = "k"$$

V. Оператор повідомлення про помилку.

Для отримання повідомлення при наявності помилки при обчисленні деякого виразу використовується оператор програмування **on error** (на помилці). Ввести цей оператор можна натисненням кнопки **on error** на панелі **Programming**. З'являється рядок з двома місцезапонювачами і оператором **on error** посередині. В місцезапонювачі зліва від оператора **on error** вводиться деяке повідомлення, яке з'являється, якщо виникає помилка у виразі, що вміщений у иісцезаповнювач справа від оператора **on error**.

Застосування оператора **on error** (перехоплення помилки ділення на нуль) ілюструє наступний програмний модуль.

$$f(x) := \begin{vmatrix} y \leftarrow x^2 \\ "user \ error : can't \ divide \ by \ zero" \ on \ error \ \frac{1}{y-4} \\ f(0) = -\frac{1}{4} \\ f(2) = "user \ error : can't \ divide \ by \ zero" \end{vmatrix}$$

Наведемо ще деякі приклади програмування в середовищі Mathcad для проведення чисельних і символьних обчислень.

Приклад. Перевірити, що матриця *А* розміру *n*×*n* вигляду

$$A = \frac{2}{3(n+1)} \begin{pmatrix} 1 & 0.25 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ 0.25 & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0.25 & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0.25 & 1 & 0.25 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0.25 & 1 \end{pmatrix}$$

невироджена і знайти обернену до неї при n = 3.

Розв'язування.

for
$$j \in 1.. n$$

$$\begin{vmatrix}
c_{i,j} \leftarrow \frac{2}{3 \cdot (n+1)} & \text{if } i = j \\
c_{i,j} \leftarrow \frac{1}{6 \cdot (n+1)} & \text{if } |i-j| = 1 \\
c_{i,j} \leftarrow 0 & \text{otherwise} \\
c & c
\end{vmatrix}$$

$$A = \begin{pmatrix} 0.16667 & 0.04167 & 0 \\ 0.04167 & 0.16667 & 0.04167 \\ 0 & 0.04167 & 0.16667 \end{pmatrix} \qquad A^{-1} = \begin{pmatrix} 6.42857 & -1.71429 & 0.42857 \\ -1.71429 & 6.85714 & -1.71429 \\ 0.42857 & -1.71429 & 6.42857 \end{pmatrix}$$
$$|A| = 0.00405$$

Нагадаємо, що при написанні цього модуля користуємося кнопками з панелі **Programming** і **Boolean**, а не клавіатурою.

Приклад. Методом Рунге – Кутта з кроком h знайти на відрізку [a,b] розв'язок задачі Коші $y' = f(x, y); y(x_0) = y_0.$ $(x_0 = a)$

Розв'язування. Згідно з методом Рунге – Кутта послідовні значення шуканого розв'язку *y_i* визначаються формулою

$$y_{i+1} = y_i + \Delta y_i;$$

$$\Delta y_i = \frac{1}{6} \left(k_{1,i} + 2k_{2,i} + 2k_{3,i} + k_{4,i} \right);$$

$$k_{1,i} = h f(x_i, y_i);$$

$$k_{2,i} = h f\left(x_i + \frac{h}{2}, y_i + \frac{k_{1,i}}{2} \right);$$

$$k_{3,i} = h f\left(x_i + \frac{h}{2}, y_i + \frac{k_{2,i}}{2} \right);$$

$$k_{4,i} = h f\left(x_i + h, y_i + k_{3,i} \right), \quad i = \overline{0, n - 1}$$

Тут $x_i = x_0 + h$, $i = \overline{0, n}$, $x_n = b$. Програмний модуль для розв'язання даної задачі має наступний вигляд. (Для кращого розуміння програми наведено деякий текстовий коментар.)

1) Означення правої частини рівняння та початкових умов

$$f(x,y) := \frac{\cos^2 x - y \sin x}{\cos x}$$

x0 := 0 y0 := 1 h := 0.1 n := 5

2) Програма розв'язання задачі Коші методом Рунге – Кутта.

$$\begin{aligned}
x_{0} \leftarrow x0 \\
y_{0} \leftarrow y0 \\
for \ i \in 0..n-1 \\
k1 \leftarrow f(x_{i}, y_{i}) \\
k2 \leftarrow h f\left(x_{i} + \frac{h}{2}, y_{i} + \frac{k1}{2}\right) \\
k3 \leftarrow h f\left(x_{i} + \frac{h}{2}, y_{i} + \frac{k2}{2}\right) \\
k4 \leftarrow h f(x_{i} + h, y_{i} + k3) \\
x_{i+1} \leftarrow x_{i} + h \\
y_{i+1} \leftarrow y_{i} + \frac{1}{6}(k1 + 2k2 + 2k3 + k4) \\
z \leftarrow augment(x, y) \\
z
\end{aligned}$$

3) Розв'язання задачі Коші методом Рунге – Кутта.

$$\mathbf{R} := \mathbf{Rk}(\mathbf{f}, \mathbf{x0}, \mathbf{y0}, \mathbf{h}, \mathbf{n})$$

$$R = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0.1 & 1.0945 \\ 0.2 & 1.17608 \\ 0.3 & 1.24194 \\ 0.4 & 1.28948 \\ 0.5 & 1.31637 \end{pmatrix}$$

Зауважимо, що в першому стовпці матриці $\hat{R}$ знаходяться значення аргументу x_i , для яких обчислювався шуканий розв'язок, а в другому — відповідні значення самого розв'язку.

4) Графік шуканого розв'язку.

Для побудови графіку візьмемо значно менший крок (h = 0.01) і відповідно більше вузлів (n = 500).

$$R \quad 1 := Rk(f, x0, y0, 0.01, 500)$$

$$X := R \quad 1^{<0>} \qquad Y := R \quad 1^{<1>}$$

$$i := 0.. \ length \ (X) - 1$$

Нагадаємо, що функція **augment**(A,B) формує матрицю, в перших стовпцях якої міститься матриця A, а в наступних стовпцях — матриця B. (Матриці A і B повинні мати однакову кількість рядків.)

4. Вбудовані функції Mathcad

Всі функції, вбудовані в Mathcad, певним чином класифіковані, що полегшує їх використання. Будь – який оператор функції може вмістити в робочий документ за допомогою ділового вікна Insert Function (Вставити функцію). Для цього потрібно:

- натиснути лівою кнопкою миші по пункту Insert (Вставити) головного меню, а потім по пункту Function (функція) спадаючого меню або натиснути комбінацію клавіш Ctrl+E . З'явиться діалогове вікно Insert Function;
- виділити в розділі Function Category (категорія функції) за допомогою миші або клавіш переміщення курсору потрібну категорію, наприклад Log and Exponential (логарифмічні або експоненціальні функції), внаслідок чого в розділі Function Names (назви функцій) справа з'явиться список вбудованих функцій цієї категорії;
- виділити потрібну функцію в розділі Function Names. Після виділення потрібної функції в нижній частині вікна Insert Function в першому текстовому полі з'явиться загальний вид функції, а в другому довідка про цю функцію. Виділимо, наприклад, функцію asin(z) в межах від 0 до 2π, котра повертає кут (в радіанах), синус якого дорівнює z;
- натиснути за допомогою миші на кнопку Insert. В місці, де стояв візир, на робочому документі з'явиться шаблон функції, котрий потрібно заповнити. В нашому прикладі виглядає так:

$asin(\blacksquare)$.

Якщо ввести в місце заповнювач деяке число, наприклад 1, а потім знак рівності, то отримаємо результат – величину шуканого кута.

$a\sin(1) = 1,5708$

В сучасних версіях Mathcad виділені наступні категорії вбудованиї функцій:

В виділяють такі категорії функцій:

- All-усі функції, розміщені в алфавітному порядку;
- Bessel-функції Беселя;
- Complex Number-функції роботи з комплексрими числами;
- Curve Fitting-функції, що апроксимують данні тої чи іншої кривої;
- Differential Equation Solving-функції для розв'язку диференціальних рівнянь;
- File Access-функції роботи з файлами;
- Fourier Transform-функції перетворення Φур'є;
- **Hyperbolic**-гіперболічні функції;
- Interpolation and Prediction-функції інтерполяції та передбачення;
- Log and Exponential-логорифмічні та експоненціальні функції;
- Number Theory/Combinatorics-функції теорії чисел та комбінаторики;
- Probability Density-функції щільності іймовірності;
- Probability Distribution-функції розподілу іймовірності;
- Random Number-функції випадкових чисел;
- Regression and Smoothing-функції регресії та згладжування;
- Solving-функції розв'язку алгебраїчних рівнянь та систем;
- **Special**-спеціальні функції;
- Statistic-статистичні функції;
- Trigonometric-тригонометричні функції;
- Truncation and Round-Off-функції заокруглення і роботи з частиною числа;
- User defined-функції, визначені користувачем;
- Vector and Matrix-функції роботи з векторами і матрицями;
- Wavelet Transform-функції хвильового перетворення.

Розглянемо докладно деякі з них.

I. Функції комплексних чисел.

- Arg(z) повертає кут в радіанах (в межах від $-\pi$ до π) між додатнім напрямком вісі Ox і вектором, що зображує число z. z := 5i arg(z) = 1.5708
- **Re(z)** повертає дійсну частину комплексного числа z. z := 3 + 4i Re(z) = 3
- Im(z) повертає уявну частину комплексного числа z: z := 2 - 5i Im(z) = -5
- Signum(z) повертає 1, якщо z = 0 і $\frac{z}{|z|}$ в усіх інших випадках:

z := 0	signum(z) = 1
z := 5.45 + 19.45 <i>i</i>	signum(z) = 0.2698 + 0.9629i
z := -4	signum(z) = -1
z := 5	signum(z) = 1

Зауважимо, що функція sign(x) повертає 0, якщо x = 0, і 1, якщо x > 0 і -1, якщо x < 0 (x - дійсне число).

$$sign(10) = 1 \qquad sign(-3) = -1$$

II. Логарифмічні та експоненціальні функції.

Exp(z) - повертає число e, підведене до степеня z;

log(z,[b]) - логарифм числа z за основою b;

log(z) - логарифм числа z за основою 10;

ln(z) - логарифм числа z за основою e (натуральний логарифм числа z).

Аргумент *z* повинен бути скалярною величиною. Для функції log i ln він повинен бути відмінним від нуля і додатнім.

Якщо ж *z* комплексне або від'ємне, то логарифмічні функції повертають значення із головної вітки:

$$\ln(z) = \ln(|z|) + i \arg(z).$$

$$z := -3i \qquad \qquad \ln(z) = \ln 3 - \frac{\pi}{2}i = 1,0986 - 1,5708i.$$

Ш. Функції роботи з векторами і матрицями.

Функції, призначені для розв'язання задач лінійної алгебри, зібрані в категорії Vector and Matrix (вектори і матриці), їх можна поділити на три групи: функції означення матриць і операції з блоками матриць, функції обчислення числових характеристик матриць і функції, що реалізують чисельні алгоритми розв'язання задач лінійної алгебри. Розглянемо деякі з них, найбільш часто вживані.

а). Функції означення матриць і операції з блоками матриць.

Matrix(m,n,f) - створює і заповнює матрицю вимірності $m \times n$, елемент якої розташований в *i* - тому рядку і *j* - тому стовпці дорівнює f(i, j);

diag(V) - створює діагональну матрицю, елементи головної діагоналі якої співпадають з елементами вектора V;

identity(n) - створює одиничну матрицю порядку n;

augment(A,B) - складає матрицю, в перших стовпцях якої міститься матриця A, а в останніх — матриця B (матриці A і B повинні мати однакову кількість рядків);

stack(A,B) - повертає матрицю, в перших рядках якої міститься матриця A, а в останніх — матриця B (матриці A і B повинні мати однакову кількість стовпців);

submatrix(A,ir,jr,ic,jc) - повертає матрицю, котра є блоком матриці A, розташованим в рядках з номерами з *ir* по *jr* і в стовпцях з номерами з *ic* по *jc* (*ir* $\leq$ *jr*; *ic* $\leq$ *jc*).

Зазначимо, що в Mathcad номер першого рядка (стовпця) матриці або першої компоненти вектора зберігаються в змінних **ORIGIN**. По умовчанню в Mathcad координати векторів, стовпці і рядки матриці нумеруються, починаючи з нуля (*ORIGIN*:=0). Щоб змінити цю ситуацію перед початком роботи з матрицями надаємо змінній *ORIGIN* значення 1

Приклади застосування вказаних функцій наведено в наступному робочому документі Mathcad:

$$f(x,y) := x^{2} + y^{2}$$

$$A := matrix(3,4, f)$$

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 4 & 9 \\ 1 & 2 & 5 & 10 \\ 4 & 5 & 8 & 13 \end{pmatrix}$$

$$V := \begin{pmatrix} 2 \\ -1 \\ 5 \end{pmatrix}$$

$$B := diag(V)$$

$$B = diag(V)$$

$$E := identity(4)$$

$$E = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 5 \end{pmatrix}$$

$$E := identity(4)$$

$$C := augment(A,B)$$

$$C = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 4 & 9 & 2 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 5 & 10 & 0 & -1 & 0 \\ 4 & 5 & 8 & 13 & 0 & 0 & 5 \end{pmatrix}$$

$$D := stack(A,E)$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 4 & 9 \\ 1 & 2 & 5 & 10 & 0 & -1 & 0 \\ 4 & 5 & 8 & 13 & 0 & 0 & 5 \end{pmatrix}$$

$$F := submatrix(D,3,5,2,3)$$

$$F = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Функції обчислення числових характеристик матриць:

last(V) - повертає номер останньої компоненти вектора V;

length(**V**) - обчислює кількість компонент вектора V;

max(A),min(A) - повертають відповідно найбільший та найменший елемент матриці A;

rows(A),cols(A) - обчислюють відповідно кількість рядків та кількість стовпців матриці *A*;

tr(A) - обчислює слід квадратної матриці A, тобто суму її діагональних елементів;

rank(A) - обчислює ранг матриці A.

Як продовження попереднього робочого документу, наведемо наступний.

last(V) = 2	length(V) = 3
rows(V) = 3	cols(C) = 7
$\max(D) = 25$	$\min(D) = 0$
tr(B) = 6	rank(B) = 3

IV. Функції розв'язання алгебраїчних та трансцендентних рівнянь та їх систем.

Polyroots(V) - знаходить корені полінома (інакше алгебраїчного рівняння), коефіцієнти якого містяться у векторі V. Перш ніж користуватися цією функцією треба записати коефіцієнти полінома (рівняння) у вектор V.

Root(f(x),x) - знаходить корені рівняння з однією невідомою f(x) = 0. Перш ніж користуватися цією функцією потрібно задати початкове наближення до кореня. Якщо рівняння має декілька коренів, то знайдене значення кореня буде залежати від початкового наближення.

Розглянемо приклади на застосування цих функцій.

Приклад. Знайти корені рівняння $2x^3 + 3x^2 - 11x - 3 - 6 = 0$ і зробити перевірку правильності отриманих результатів.

Розв'язування. Розв'язування даної задачі наведемо у вигляді наступного програмного модуля.

Розв'язання кубічного рівняння $ax^3 + bx^2 + cx + d = 0$ за допомогою вбудованої функції *polyroots*(*V*).

Введемо значення коефіцієнтів рівняння

a := 2 b := 3 c := -11 d := -6

Запишемо коефіцієнти рівняння у вигляді вектора

$$V := (d \quad c \quad b \quad a)^T.$$

Знайдемо корені рівняння за допомогою функції polyroots(V).

$$x := polyroots(V)$$
$$x = \begin{pmatrix} -3 \\ -0.5 \\ 2 \end{pmatrix}$$

Перевіримо, чи задовольняють знайдені корені Дане рівняння.

$$f(x) := ax^{3} + bx^{2} + cx + d$$

$$f(-3) = 0 \qquad f(-0.5) = 0 \qquad f(2) = 0$$

Розв'яжемо дане рівняння графічно

x:=-4	root(g(x), x) = -3
x := -1	root(g(x), x) = -0.5
x:=1	root(g(x), x) = 2

Знайдемо корені цього ж рівняння за допомогою функції root(f(x), x). Для цього візьмемо початкове наближення

$$x_1^{(0)} = -4.0$$

 $x := -4$
 $x := root(f(x), x)$
 $x = -3$

Аналогічно можна знайти і інші корені розглядуваного рівняння. Mathcad дає можливість розв'язувати також і системи рівнянь виду

$$f_{1}(x_{1}, x_{2}, ..., x_{m}) = 0;$$

$$f_{2}(x_{1}, x_{2}, ..., x_{m}) = 0;$$

.....;

$$f_{n}(x_{1}, x_{2}, ..., x_{m}) = 0.$$

Тут $f_1(x_1, x_2, ..., x_m), ..., f_n(x_1, x_2, ..., x_m)$ - деякі скалярні функції від скалярних аргументів $x_1, x_2, ..., x_m$. Зазначимо, що кількість рівнянь *n* може співпадати з кількістю невідомих *m*, може бути більшим або меншим за *m*. Результати розв'язання системи є чисельні значення шуканих невідомих.

Для розв'язування системи складається обчислювальний блок, який містить три частини, які йдуть послідовно друг за другом. Розглядувана процедура використовує для пошуку розв'язку системи ітераційні метод, тому як і для функції *root* спочатку треба задати початкові значення для всіх невідомих $x_1, x_2, ..., x_m$. Першою частиною обчислювального блоку є ключове слово *Given*. Воно вказує Mathcad, що далі буде система рівнянь. Другу частину складає система, записана логічними операторами у вигляді рівностей, а, можливо, і нерівностей. Третя частина – вбудована функція *Find* $(x_1, x_2, ..., x_m)$, що призначена для розв'язання системи відносно змінних $x_1, x_2, ..., x_m$. Значенням функції *Find* є вектор, компоненти якого будуть шукані значення змінних. Отже кількість елементів вектора співпадає з кількістю невідомих системи *m*.

Нагадаємо, що вставити логічні оператори слід, користуючись панеллю інструментів *Boolean* (Бульові оператори).

Зазначимо, що обчислювальним блоком з функцією *Find* можна знайти і корінь рівняння з однією невідомою. Задача пошуку кореня розглядається як розв'язання системи, яка складається з одного рівняння. Єдиною відміною є те, що повертати функція *Find* в цьому випадку буде одне число, а не вектор.

Розглянутий програмний модуль дозволяє ефективно розв'язати конкретну систему рівнянь. Але він має наступні обмеження:

- як тільки використано ім'я функції *Find*, це означає, що блок розв'язування системи завершено. Якщо цю функцію використати ще раз, то з'явиться повідомлення про помилку "немає відповідного *Given*";
- якщо в системі потрібно змінити значення деяких параметрів або констант, наприклад, для того, щоб вивчити їх вплив на розв'язок системи, то необхідно повернутися знову в обчислювальний блок, щоб здійснити ці зміни.

Обидва ці обмеження можна усунути, якщо використати можливість Mathcad визначати функцію з використаннями блоку розв'язання системи рівнянь. Якщо означити функцію із застосуванням функції *Find* в правій частині цього означення, то означена таким чином функція буде розв'язувати систему рівнянь кожен раз, коли до неї будуть звертатися. Більш того, якщо ця функція буде мати в якості аргументів ті параметри системи, котрі бажано змінити перед розв'язуванням системи, то для цього досить вказати нові значення аргументів функції. Таким чином, можна подолати обидва обмеження, про які йшла мова вище.

Проілюструємо ці положення на наступному програмному модулі.

Приклад. Знайти точки перетину еліпсу $\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1$ з прямою y = kx + m.

Для розрахунків взяти наступні значення параметрів a=4, b=1, k=1, m=0.

Розв'язування. Сформульована задача зводиться до розв'язання системи рівнянь

$$\begin{cases} \frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - 1 = 0\\ y - kx - m = 0 \end{cases}$$

Складемо відповідний програмний модуль з використанням обчислювального блоку *Given* / *Find* .

Знаходження точок перетину еліпса з прямою. Початкове наближення x := 0.5 y := 1.0

Given

$$\frac{x^{2}}{a^{2}} + \frac{y^{2}}{b^{2}} - 1 = 0$$

$$y - kx - m = 0$$

$$fr(a, b, k, m) := Find(x, y)$$

$$fr(4, 1, 1, 0) = \begin{pmatrix} 0, 97014 \\ 0, 97014 \end{pmatrix}$$

V. Функції округлення і роботи з частиною числа.

ceil(x) - повертає найменше ціле число, більше або рівне x; x повинно бути дійсним числом;

$$ceil(3.6) = 4$$

 $ceil(-5.7) = -5$
 $ceil(10) = 10$

floor(x) - повертає найбільше ціле число, менше або рівне x; x повинно бути дійсним числом;

$$floor(3.6) = 3.0$$

 $floor(-5.7) = -6$
 $floor(10) = 10$

round(x,n) - округляє дійсне число x до n знаків справа від десяткової точки. Якщо n відсутнє, x округляється до найближчого цілого числа.

$$round(7.56885) = 8.0$$

 $round(7.56885, 3) = 7.569$

trunc(x) - повертає ціле значення дійсного числа x, відкидаючи дробову частину.

$$trunc(-4.75) = -4.0$$

 $trunc(5.0) = 5.0$

VI. Функції розв'язання звичайних диференціальних рівнянь та їх систем.

Розглянемо основні вбудовані функції Mathcad, призначені для чисельного розв'язання задачі Коші для звичайних диференціальних рівнянь та їх систем. Ці функції призначені для розв'язання задачі Коші для нормальної системи звичайних диференціальних рівнянь, тобто наступної задачі: знайти розв'язок системи рівнянь

$$\begin{cases} y_1' = f_1(x, y_1, y_2, ..., y_n), \\ y_2' = f_2(x, y_1, y_2, ..., y_n), \\ .... \\ y_n' = f_n(x, y_1, y_2, ..., y_n), \end{cases}$$

який задовольняє умови $y_1(x_0) = y_{1,0}, y_2(x_0) = y_{2,0}, ..., y_n(x_0) = y_{n,0}.$

Чисельний розв'язок цієї задачі полягає в побудові таблиці наближених значень $y_{1,i}, y_{2,i}, ..., y_{n,i}, i = \overline{1, N}$ розв'язку $y_1(x), y_2(x), ..., y_n(x)$ на відрізку $[x_0, x_N]$ в точках $x_0, x_1, ..., x_N$, які називають вузлами сітки. В системі комп'ютерної математики Mathcad розв'язати цю задачу можна, по-перше, склавши відповідний програмний модуль, а по-друге, скориставшись певними вбудованими функціями, наприклад, такими:

rkfixed(y, x1, x2, npoints, D) - розв'язує задачу на відрізку методом Рунге-Кутта із постійним кроком;

rkadapt(y, x1, x2, npoint s, D) - розв'язує задачу на відрізку методом Рунге-Кутта з автоматичним вибором кроку; rkadapt(y,x1,x2,acc,npoints,D,kmax,save) - розв'язує задачу в заданій точці методом Рунге-Кутта з автоматичним вибором кроку.

Тут *y* - вектор початкових умов; x1, x2 - початкова і кінцева точка відрізку, на якому шукається розв'язок системи (для функції *rkadapt* x1 - початкова точка, x2 - задана точка, в якій шукається розв'язок); *про* int *s* - кількість вузлів на відрізку $[x_1, x_2]$; результат розв'язування містить *про* int *s* + 1 рядок; *D* - ім'я вектора –функції, яка містить праві частини $f_i(x, y_1, y_2, ..., y_n), i = \overline{1, n}$ рівнянь системи.

acc - параметр, який контролює похибку розв'язку при автоматичному виборі кроку інтегрування (якщо похибка розв'язку більше ніж *acc*, то крок сітки зменшується; крок зменшується доти, поки його значення не стане менше за *save*);

save - найменше припустиме значення кроку нерівномірної сітки.

Результат роботи перелічених функцій – матриця, яка містить n+1 стовпець; її перший стовпець містить координати вузлів сітки; другий, третій, ..., n+1 - й стовпці складаються з обчислених значень у вузлах сітки функцій $y_1(x), y_2(x), ..., y_n(x)$, які є розв'язком системи.

Якщо розв'язується задача Коші для одного диференціального рівняння першого порядку, то результатом є матриця, в першому стовпці якої містяться вузли сітки, а в другому – наближені значення шуканого розв'язку у відповідних вузлах.

В бібліотеці вбудованих функцій Mathcad є ще функція odesolve, яка призначена для знаходження чисельного розв'язку лінійного диференціального рівняння, яке задовольняє умови $y(x_0) = y_0, y'(x_0) = y_o^{(1)},$ $y''(x_0) = y_0^{(2)}, ..., y^{(n-1)}(x_0) = y_0^{(n-1)}$. Перед звертанням до функції odesolve(x,b,step) або odesolve(x,b) необхідно записати ключове слово Given, потім ввести рівняння і початкові умови.

Тут x - ім'я змінної інтегрування (аргументу шуканої функції), b - правий кінець відрізку інтегрування, *step* - крок, який використовується при інтегруванні рівняння методом Рунге – Кутта (цей параметр можна пропустити). Щоб ввести рівняння і початкові умови слід використовувати знак символьної рівності (з панелі *Boolean* або комбінацію клавіш *Ctrl*+=), а для запису похідних можна використовувати як оператор диференціювання, так і знак похідної. Функція *odesolve* розв'язує задачу методом Рунге – Кутта з фіксованим кроком. Для розв'язання задачі з автоматичним вибором кроку потрібно клацнути в робочому документі по імені функції правою кнопкою миші і помітити в контекстному меню пункт *Adaptive*.

5. Приклади розв'язання задач за допомогою системи комп'ютерної математики Mathcad.

Приклад. Обчислити визначник

$$\Delta = \begin{vmatrix} 3 & 4 & -1 & 2 \\ 1 & -1 & 2 & -3 \\ 4 & 1 & 1 & -1 \\ 2 & -1 & -1 & 3 \end{vmatrix}$$

розкладом його за елементами першого стовпця.

Розв'язування. Відомо, що $\Delta = a_{11}A_{11} + a_{12}A_{12} + a_{13}A_{13} + a_{14}A_{14}$ або $\Delta = a_{11}M_{11} + a_{12}M_{12} + a_{13}M_{13} + a_{14}M_{14}$. Тут A_{ij}, M_{ij} - відповідно алгебраїчне доповнення та мінор елемента a_{ij} . $A_{ij} = (-1)^{i+j}M_{ij}$.

Розв'язок задачі в середовищі Mathcad ілюструє наступний програмний модуль.

$$ORIGIN := 1$$

$$A := \begin{bmatrix} 3 & 4 & -1 & 2 \\ 1 & -1 & 2 & -3 \\ 4 & 1 & 1 & -1 \\ -2 & -1 & -1 & 3 \end{bmatrix}$$

$$M11 := submatrix(A, 1,3,1,3)$$

$$M12 := augment(submatrix(A,1,3,0,0), submatrix(A,1,3,2,3))$$

$$M13 := augment(submatrix(A,1,3,0,1), submatrix(A,1,3,3,3))$$

M14 := submatrix(A, 1, 3, 0, 2)

$$M11 = \begin{bmatrix} -1 & 2 & -3 \\ 1 & 1 & -1 \\ -1 & -1 & 3 \end{bmatrix} \qquad M12 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & -3 \\ 4 & 1 & -1 \\ 2 & -1 & 3 \end{bmatrix} \qquad M13 = \begin{bmatrix} 1 & -1 & -3 \\ 4 & 1 & -1 \\ 2 & -1 & 3 \end{bmatrix}$$
$$M14 = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 2 \\ 4 & 1 & 1 \\ 2 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$
$$\Delta := 3|M11| - 4|M12| + (-1)|M13| - 2|M14|$$
$$\Delta = 16$$

Обчислимо даний визначник як детермінант матриці *A*, користуючись функцією Mathcad

$$\Delta := |A|$$
$$\Delta = 16$$

Результати співпадають, як і повинно бути.

Приклад. Розв'язати систему лінійних алгебраїчних рівнянь

$$\begin{cases} 3x_1 + x_2 - 4x_3 + x_4 = 10\\ 2x_1 - 3x_2 + x_3 + 2x_4 = 2\\ 5x_1 + 2x_2 - 3x_3 = 10\\ x_1 + 3x_2 - x_4 = 2 \end{cases}$$

а) за правилом Крамера;

- b) за допомогою оберненої матриці;
- с) методом Жордана-Гауса.

Розв'язування. Розв'язування даної системи рівнянь всіма методами ілюструє наступний програмний модуль.

$$ORIGIN := 1$$

$$A := \begin{bmatrix} 3 & 1 & -4 & 1 \\ 2 & -3 & 1 & 2 \\ 5 & 2 & -3 & 0 \\ 1 & 3 & 0 & -1 \end{bmatrix}$$

$$B := \begin{pmatrix} 10 \\ 2 \\ 10 \\ 2 \end{pmatrix}$$

$$\Delta := |A|$$

$$\Delta = -52$$

Оскільки визначник системи відмінний від нуля, то система має єдиний розв'язок.

Розв'язування системи за правилом Крамера.

$$\Delta 1 := \begin{vmatrix} 10 & 1 & -4 & 1 \\ 2 & -3 & 1 & 2 \\ 3 & 2 & -3 & 0 \\ 2 & 3 & 0 & -1 \end{vmatrix} \qquad \Delta 2 := \begin{vmatrix} 3 & 10 & -4 & 1 \\ 2 & 2 & 1 & 2 \\ 5 & 3 & -3 & 0 \\ 1 & 2 & 0 & -1 \end{vmatrix} \\ \Delta 3 := \begin{vmatrix} 3 & 1 & 10 & 1 \\ 2 & -3 & 2 & 2 \\ 5 & 2 & 3 & 0 \\ 1 & 3 & 2 & -1 \end{vmatrix} \qquad \Delta 4 := \begin{vmatrix} 3 & 1 & -4 & 10 \\ 2 & -3 & 1 & 2 \\ 5 & 2 & -3 & 3 \\ 1 & 3 & 0 & 2 \end{vmatrix} \end{vmatrix}$$
$$\Delta 1 = -52 \qquad \Delta 2 = -52 \qquad \Delta 3 = 52 \qquad \Delta 4 = -104$$
$$x1 := \frac{\Delta 1}{\Delta} \qquad x2 := \frac{\Delta 2}{\Delta} \qquad x3 := \frac{\Delta 3}{\Delta} \qquad x4 := \frac{\Delta 4}{\Delta}$$
$$x1 = 1 \qquad x2 = 1 \qquad x3 = -1 \qquad x4 = 2$$

Розв'язування системи за допомогою оберненої матриці. Запишемо дану систему рівнянь у матричному вигляді.

АX = B
Звідси X :=
$$A^{-1}B$$
 X = $\begin{pmatrix} 1\\ 1\\ -1\\ 2 \end{pmatrix}$

Розв'язування системи методом Жордана-Гауса. AR := augmrnt(A, B)

	(3	1	-4	1	10)
AR =	2	-3	1	2	2
	5	2	-3	0	10
	1	3	0	-1	2)

AG := rref(AR)

	(1	0	0	0	1
<i>AG</i> =	0	1	0	0	1
	0	0	1	0	-1
	0	0	0	1	2)

X := submatrix(A, 0, 3, 4, 4)

$$X = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix}$$

Перевіримо правильність отриманого результату.

$$AX - B = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Отже систему розв'язано правильно.

Приклад. Знайти найбільше та найменше значення функції $f(x) = 10x - e^x$ на відрізку [0, 2] та корінь рівняння $10x - e^x = 0$, який належить цьому відрізку.

Розв'зування. Зауважимо, що похідна від заданої функції $f'(x) = 10 - e^x \in$ додатньою на відрізку [0, 2]. Отже, функція на цьому відрізку монотонно зростає і приймає найменше значення на лівому кінці (в точці x=0), а найбільше на

правому кінці (в точці x=2). Ці значення відповідно дорівнюють f(0) = -1та $f(2) = 20 - e^2 \approx 12.611$. Оскільки на кінцях відрізку функція приймає значення різних знаків і є монотонно зростаючою на ньому, то рівняння f(x) = 0 має лише один корінь на відрізку [0, 2]. Результати розрахунків в середовищі Mathcad повністю підтверджують ці міркування.

 $f(x) := 10x - e^x$

x:=0 $\operatorname{roo}(f(x), x) = 0.112$ 0.0547560.11x:=1 $\operatorname{roo}(f(x), x) = 0.112$

x:=2 roo(f(x),x) = 0.112 f(0.11)2=0.001

Зазначимо, що для розв'язання рівняння скористалися вбудованою функцією **root**. Для обчислення кореня взяли три різних початкових наближення, результати при цьому отримали одинакові. В кінці зробили перевірку правильності отриманого розв'язку рівняння. Для порівняння розглянемо цю ж функцію на відрізку [0, 4]. На цьому відрізку похідна набуває різних знаків, отже функція на деякому проміжку зростає, а потім спадає, а значить, має максимальне значення. Як показують подальші розрахунки в середовищі Mathcad рівняння $10x - e^x = 0$ на відрізку [0, 4] має вже 2 корені.

Приклад. Побудувати графік функції $y = x^4 + 4x^3 - x^2 - 4x$ і провести її аналітичне дослідження за допомогою першої похідної.

Розв'язування. Відомо: якщо функція диференційовна на інтервалі (a, b), за виключенням, можливо, скінченної кількості точок цього проміжку, то її поведінку (зростання, спадання, точки екстремуму) можна дослідити за допомогою похідної першого порядку. Якщо неперервна в точці x_0 функція диференційовна на проміжках (a, x_0) і (x_0, b) , то там, де f'(x) > 0 функція зростає, а на тому проміжку, де f'(x) < 0 функція спадає. Якщо ж при переході через точку x_0 похідна змінює знак, то в цій точці функція має екстремум: при зміні знака похідної з "+" на "-" –максимум, а з "-"на "+" -мінімум. Виходячи з цих міркувань ми і проводимо дослідження заданої функції, причому, для наочності, будуємо ще і графік похідної заданої функції.

$$f(x) := 4 - 6 \cdot x^{2} - 2 \cdot x^{3}$$

$$fl(x) := \frac{d}{dx} f(x)$$

$$fl(x) \rightarrow -12 \cdot x - 6 \cdot x^{2}$$

$$V := (0 -12 -6)^{T}$$

$$polyroots (V) = \begin{pmatrix} -2 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Приклад. Записати для функції $f(x) = x \cos x$ формулу Тейлора пятого порядку в околі точки $x_0 = 0$. Зобразіть графік цієї функції і її многочленів Тейлора, а також, для ілюстрації точності наближення функції многочленом Тейлора, графіки залишкових членів.

Розвязування. Якщо функція f(x) має похідні до n-го порядку включно в околі точки x_0 , то для неї справедлива формула Тейлора

$$f(x) = f(x_0) + \frac{f'(x_0)}{1!}(x - x_0) + \frac{f''(x_0)}{2!}(x - x_0)^2 + \dots + \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!}(x - x_0)^n + R_n(x),$$

 $(R_n(x)$ -залишковий член: $R_n(x) = O((x - x_0)^n)$). Права частина цього виразу без залишкового члену називається многочленом Тейлора $T_n(x)$. Тобто

$$T_n(x) = f(x_0) + \frac{f'(x_0)}{1!}(x - x_0) + \frac{f''(x_0)}{2!}(x - x_0)^2 + \dots + \frac{f^{(n)}(x_0)}{n!}(x - x_0)^n$$

і має місце наближена рівність $f(x) \approx T_n(x)$, яка дозволяє в різноманітних аналітичних та чисельних розрахунках замінити функцію її многочленом Тейлора. Із формули Тейлора видно, що чим ближче точка x до точки x_0 , тим більша точність апроксимації функції многочленом Тейлора і ця точність збільшується із зростанням степеня многочлена.

За умовою задачі $x_0 = 0$, n = 5.

$$f(x) = f(0) + \frac{f'(0)}{1!}x + \frac{f''(0)}{2!}x^2 + \frac{f'''(0)}{3!}x^3 + \frac{f^{(IV)}(0)}{n!}(x - x_0)^4 + \frac{f^{(V)}(0)}{n!}(x - x_0)^5 + O(x^5)$$

Для того, щоб отримити розклад функції за формулою Тейлора в околі точки $x_0 = 0$, треба ввести функцію $f(x) = x\cos(x)$, виділити змінну x, натиснути по рядку **Expand to Series** в пункті **Varieble** меню **Symbolics** і вказати у вікні діалогу порядок залишкового члену. Потім означити многочлени Тейлора як функції змінної x і скопіювати в них потрібну кількість доданків з отриманого раніше виразу. Залишковий член означаємо як функцію від x, рівну різниці між даною

функцією і відповідним многочленом Тейлора. Все сказане ілюструє нижче наведений програмний модуль.

Приклад. Обчислити значення виразу $a = \left(\frac{4}{5} \cdot \frac{7}{11} - \frac{13}{12}\right) : \frac{4}{7} + 3,5$. Результат представити у вигляді десяткового дробу з трьома та п'ятьма знаками після коми, а також у вигляді звичайного дробу.

Розв'язування.

$$\mathbf{a} := \left(\frac{4}{5} \cdot \frac{7}{11} - \frac{13}{12}\right) \div \frac{4}{7} + 3.5$$

Результат у вигляді десяткового дробу з трьома знаками після коми:

a = 2.495

Результат у вигляді десяткового дробу з п'ятьма знаками після коми:

a = 2.49508

Результат у вигляді звичайного дробу:

$$a = \frac{6587}{2640}$$

Приклад. Дана функція $f(x) = \begin{cases} 3x^2 + 1, -4 \le x \le 1 \\ 5 - x, 1 < x \le 3 \end{cases}$. Знайти її похідну f'(x). Обчислити значенння функції f(x) та її похідних f'(x) в точках x = -3.2, x = 2.6.

Побудувати графіки функції f(x) і її похідної f'(x).

Розв'язування.

$$f(x) := \begin{vmatrix} 3 \cdot x^2 + 1 & \text{if } -4 \le x \le 1 \\ 5 - x & \text{if } 1 < x \le 3 \end{vmatrix}$$

.

Знайдемо похідну функції f(x), позначив її Df(x):

$$Df(x) := \begin{bmatrix} \frac{d}{dx} (3 \cdot x^2 + 1) & \text{if } -4 \le x \le 1 \\ \frac{d}{dx} (5 - x) & \text{if } 1 < x \le 3 \end{bmatrix}$$

Обчислимо значення функції та її похідної в точках x=-3,2 и x=2,6:

$$f(-3.2) = 31.72$$
  $f(2.6) = 2.4$
 $Df(-3.2) = -19.2$ $Df(2.6) = -1$

Побудуємо графік функції f(x) та її похідної Df(x):

Приклад. За допомогою визначеного інтеграла обчислити площу області, обмеженої параболою $y = x^2 + 3x - 4$ та прямою y = 4x - 2. Область зобразити графічно.

Розв'язування.

Зобразимо область графічно

Знайдемо спочатку точки перетину заданої параболи та прямої. Для цього розв'яжемо систему рівнянь. Складемо відповідний програмний модуль з використанням обчислювального блоку **Given/Find**.

1) Початкове наближення

$$x := -1.1 \quad y := -7$$

Given
$$y - x^{2} - 3x + 4 = 0$$

$$y - 4x + 2 = 0$$

a1 := Find(x,y)
a1 = $\begin{pmatrix} -1 \\ -6 \end{pmatrix}$

2) Початкове наближення

$$x := 2.2 \qquad y := 5.5$$

Given
$$y - x^{2} - 3x + 4 = 0$$

$$y - 4x + 2 = 0$$

$$a2 := Find(x,y)$$

$$a2 = \begin{pmatrix} 2 \\ 6 \end{pmatrix}$$

Перевірка

$$y1(-1) = -6$$
  $y2(-1) = -6$
 $y1(2) = 6$ $y2(2) = 6$

Обчислимо тепер площу заданої області за формулою

$$S = \int_{a}^{b} \left[f_{2}(x) - f_{1}(x) \right] dx$$

В даному прикладі a=-1, b=2.

$$S_{-1} := \int_{-1}^{2} (y^2(x) - y^1(x)) dx$$

6. Збереження робочого документу.

Щоб зберегти робочий документ необхідно вибрати пункт "Сохранить" з меню "Файл", або натиснути кнопку з дискетою на панелі інструментів. Якщо файл до цього часу не зберігався, то з'явиться діалогове вікно "Сохранить как". Введіть ім'я файлу, вказавши повний опис шляху. Інакше Mathcad збереже файл в каталозі, в якому він встановлений, або з якого зчитаний останній робочий документ.

7. Друкування.

Для того, щоб надрукувати файл необхідно вибрати пункт "Печать" з меню Файл, або натиснути кнопку з принтером на панелі інструментів. Mathcad використовує принтер, що встановлений в Windows.

8. Вихід з Mathcad.

Для того, щоб вийти з системи Mathcad по закінченню роботи, необхідно вибрати пункт "Выход" з меню "Файл" або натиснути Alt+F4. Mathcad закриє всі відкриті ним вікна і вийде в диспетчер програм. Якщо в робочому документі будуть не збережені раніше зміни, то Mathcad виведе діалогове вікно з запитанням зберегти чи не зберегти ці зміни.

Контрольні завдання.

1-30. Обчислити значення виразу *a*. Результат представити у вигляді десяткового дробу з трьома та п'ятьма знаками після коми, а також у вигляді звичайного дробу. Завдання взяти з таблиці 1.

31-60. Дані матриці A і B. Знайти матриці αA , $A - \alpha B$, AB, матриці, транспоновані до матриць A і B. Перевірити, чи є невиродженими матриці A і B та знайти, якщо можливо, обернені до них. Знайти обернену до $A - \alpha B$, α - номер варіанту.

61-90. Розв'язати систему лінійних алгебраїчних рівнянь

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{212}x_2 + a_{23}x_3 = b_2$$

$$a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + a_{33}x_3 = b_3$$

а) за правилом Крамера;

б) за допомогою оберненої матриці;

в) методом Жордана-Гаусса.

Коефіцієнти систем рівнянь взяти з таблиці 2.

91-120. Знайти корені рівняння f(x) = 0 і зробити перевірку правильності отриманих результатів. Дані взяти з таблиці 3.

121-150. Дана функція f(x). Знайти її похідну f'(x). Обчислити значенння функції f(x) та її похідних f'(x) в точках $x = x_1$, $x = x_2$. Побудувати графіки функції f(x) і її похідної f'(x). Дані взяти з таблиці 4.

151-180. Знайти найменше та найбільше значення функції f(x) на даному відрізку [a,b] і корінь рівняння f(x)=0, який належить цьому відрізку. Функцію f(x) та відрізок взяти з таблиці 5.

181-210. Побудувати графік функції y = f(x) і провести її дослідження за допомогою похідних першого та другого порядку. Функцію f(x) взяти з таблиці 3.

211-240. За допомогою визначеного інтеграла обчислити площу області, обмеженої параболою $y = ax^2 + bx + c$ та прямою y = mx + n. Область зобразити графічно. Дані взяти з таблиці 6.

Таблиця 1.

№ вар-та	Значення виразу	№ вар-та	Значення виразу
1.	$a = \left(\frac{2}{3} \cdot \frac{8}{15} - \frac{3}{5}\right) : \frac{5}{12} - 4,7$	16	$a = \left(1, 2 - \frac{21}{4}\right) \cdot 5 - \frac{21}{6} : \frac{13}{28} + 3, 4$
2.	$a = \left(\frac{3}{4} \cdot \frac{1}{2} - 5\right) : \frac{15}{22} + \frac{3}{11}$	17	$a = \frac{5}{8} \cdot \frac{4}{15} - 2 \cdot \frac{6}{5} + 0,3$
3.	$a = \left(\frac{3}{7} : \frac{15}{14} - \frac{3}{4} \cdot 2\right) \cdot 3, 6 - 7, 8$	18	$a = \frac{1}{7} \cdot \frac{13}{14} - 0, 6 \cdot 2 + \frac{5}{27} \cdot \frac{11}{17}$
4.	$a = \frac{2}{7} \cdot \left(\frac{7}{8} - \frac{2}{3}\right) : 12 - \frac{3}{7} \cdot 4.3$	19	$a = \frac{3}{7} \cdot \left(\frac{7}{5} - \frac{2}{3}\right) + \frac{31}{7} \cdot \frac{5}{6} - 0,5$
5.	$a = \left(\frac{2}{5} - 2, 5\right): 7 + 3, 6 \cdot \frac{8}{17}$	20	$a = 2:\left(\frac{1}{5} + 0, 2\right) - \frac{23}{7} \cdot \frac{8}{11} + 0, 4$
6.	$a = \frac{3}{11} \cdot \left(\frac{7}{9} - 2\right) : \frac{3}{8} + 5, 7 - \frac{1}{13}$	21	$a = \left(\frac{1}{3} - 1, 5\right): 7 - \frac{12}{7} \cdot \frac{5}{23} + 0, 6$
7.	$a = 3 + \left(1, 3 - \frac{1}{4}\right) : \frac{7}{10} - \frac{5}{6} \cdot \frac{2}{11}$	22	$a = \frac{2}{17} \cdot \left(\frac{5}{8} - 0, 2\right) - \frac{1}{8} \cdot 4, 8 + \frac{3}{14}$
8.	$a = \frac{2}{5} + \frac{1}{2} : \left(\frac{2}{3} - \frac{1}{4}\right) - \frac{1}{6} + 7,9$	23	$a = \frac{13}{27} + \left(0,9 - \frac{1}{5}\right) : \frac{7}{10} + 7,7$
9.	$a = \frac{1}{4} \cdot \left(1, 5 - \frac{3}{5}\right) - \frac{1}{10} \cdot 4, 9$	24	$a = \frac{11}{2} - 0,5:\left(\frac{1}{3} + \frac{1}{6}\right) + \frac{1}{6}$
10.	$a = 0, 4 \cdot \frac{5}{8} - \frac{6}{11} \cdot \frac{5}{23} + 33, 6$	25	$a = \frac{7}{2} \cdot \left(0, 5 - \frac{2}{5}\right) - \frac{3}{10} \cdot \frac{9}{13} - 1,3$

11.	$a = \left(1 - \frac{1}{5}\right): 1, 3 + \frac{26}{3} \cdot \frac{5}{7} - 16, 4$	26	$a = \frac{7}{9} + \left(1, 2 - \frac{53}{3}\right) \cdot \frac{14}{5} - 0, 7$
12.	$a = 5, 2 - \frac{3}{2} \cdot \left(2 + \frac{3}{4}\right) - 11 \cdot \frac{5}{32}$	27	$a = 0, 7 \cdot \frac{8}{7} - \frac{9}{11} : 3, 4 + \frac{5}{16} : \frac{4}{31}$
13.	$a = 6, 2: \frac{31}{25} + \left(3 - \frac{12}{7}\right) \cdot \frac{4}{11}$	28	$a = \left(-1 + \frac{1}{5}\right): 0, 6 + \frac{9}{8} \cdot \frac{11}{25} - 2, 3$
14.	$a = 0,5: \left(\frac{1}{3} - \frac{1}{2}\right) + \frac{11}{3} \cdot \frac{7}{18}$	29	$a = 3, 1 - \frac{7}{2} \cdot \left(1 - \frac{5}{4}\right) + \frac{34}{11} : 6, 7$
15.	$a = \frac{2}{9} + \left(0, 2 - \frac{2}{3}\right) \cdot \frac{14}{5} - 0, 7$	30	$a = \left(1, 2 - \frac{3}{7}\right) \cdot 5 - \frac{21}{5} \cdot \frac{6}{19} + 8,5$

Таблиця 2.

N⁰												
вар-та	$a_{_{11}}$	a_{12}	<i>a</i> ₁₃	$b_{_1}$	$a_{_{21}}$	<i>a</i> ₂₂	<i>a</i> ₂₃	b_{2}	<i>a</i> ₃₁	<i>a</i> ₃₂	<i>a</i> ₃₃	b_{3}
1	10	2	-1	8	0,5	-20	0,4	10,9	1	2	-25	-25
2	25	-1	-2	50	1	-10	-2	11	3	-2	-20	-2
3	20	3	-1	9	3	40	-0,5	1	2	-1	-25	-24
4	10	-0,5	1	4	2	-20	-1	-39	4	1	-20	4
5	40	1	2	38,5	1	20	-4	7	1	-2	10	3
6	25	-1	2	0	1	10	-3	-8,5	3	1	10	-6
7	10	1	-1	16	2	-10	1	-7	1	3	20	4,5
8	20	-4	1	8	4	-10	-0,5	-3	2	1	-10	1,5
9	10	1	-1	4	3	20	1	18,5	2	1	20	0
10	20	2	1	0	1	10	2	3	3	2	10	-9
11	25	-3	-1	24,5	3	10	2	-4	2	-1	-10	3
12	25	2	-1	49	1	10	-1	-3	3	1	-25	5,5
13	10	1	2	7	3	20	-4	-13	1	1	-10	10
14	25	1	1	-1	1	10	2	6	1	-1	5	-11
15	40	1	1	19	1	40	1	-0,5	2	-1	20	-19
16	10	-5	-1	25	2	-10	1	-4	1	1	-10	4
17	25	1	-1	0	1	25	-5	-20	3	1	10	-11
18	20	5	-2	-15	3	20	1	17	1	1	-10	0
19	10	1	1	0	2	5	1	4	3	1	10	-9

20	20	-3	-1	7	4	-10	2	-8	2	1	-10	2
21	40	3	-1	37	4	10	1	-6	1	1	-20	0
22	25	5	3	47,5	1	10	-1	-3	3	2	-10	5
23	10	-1	2	3	3	20	4	-38	1	1	10	3
24	20	4	-3	15	1	10	1	-3	2	4	-10	-10
25	25	5	-1	19	2	20	-3	-21	1	1	-5	-5
26	20	-3	4	14	2	10	-7	22	3	-4	25	-5
27	25	-2	1	26	3	-10	2	8	4	2	-25	3
28	10	3	-2	8	8	-20	3	11	2	5	-25	-23
29	20	3	-2	39,5	7	-10	2	11	3	2	25	32
30	10	-3	4	33	2	-20	3	26	3	5	-10	4

Таблиця 3.

N⁰	f(x)	N⁰	f(x)	N⁰	f(x)
вар		вар		вар	
1.	$6x^3 - 13x^2 - 13x + 30$	11	$2x^3 + 11x^2 + 17x + 30$	21	$x^3 + 4x^2 + x - 6$
2.	$3x^3 - 2x^2 - 23x + 30$	12	$2x^3 - 7x^2 + 2x + 3$	22	$3x^3 + 8x^2 - 5x - 6$
3.	$12x^3 + 10x^2 - 68x + 30$	13	$4x^3 - 8x^2 + x + 3$	23	$3x^3 + 14x^2 + 17x + 6$
4.	$12x^3 + 58x^2 + 52x - 42$	14	$2x^3 + x^2 - 2x - 1$	24	$3x^3 + 4x^2 - 13x + 6$
5.	$6x^3 + 5x^2 - 27x - 14$	15	$2x^3 + 7x^2 + 7x + 2$	25	$4x^3 - 3x^2 - 4x + 3$
6.	$2x^3 + 7x^2 + x - 10$	16	$2x^3 - x^2 - 13x - 6$	26	$8x^3 - 2x^2 - 7x + 3$
7.	$2x^3 + 3x^2 - 3x - 2$	17	$x^3 - 6x^2 + 11x - 6$	27	$8x^3 + 6x^2 - 17x + 6$
8.	$2x^3 - x^2 - 13x - 6$	18	$x^3 - 4x^2 + x + 6$	28	$2x^3 - x^2 - 11x + 10$
9.	$2x^3 + 7x^2 + 7x + 2$	19	$x^3 - 7x - 6$	29	$2x^3 + 3x^2 - 9x - 10$
10	$x^3 + 6x^2 + 11x + 6$	20	$x^3 + 6x^2 + 11x + 6$	30	$2x^3 + 11x^2 + 19x + 10$

Таблиця 4.

N₂	f(x) =	x_1	<i>x</i> ₂	N⁰	f(x) =	<i>x</i> ₁	<i>x</i> ₂
ва				ва			
ри				ри анта			
анта						2	2.5
1.	$\left \frac{4}{5} \left(\frac{x}{\pi} + 3 \right), -3\pi \le x \le -\frac{\pi}{2} \right $	$-\pi$	$\frac{-\pi}{4}$	2.	$\left\{\frac{1}{5}\left(25-x^2\right), -5 \le x \le 0\right\}$	-3	2,5
	$\left 2\cos\left(x + \frac{\pi}{2}\right), -\frac{\pi}{2} < x \le 0 \right $				$\left(5 - \frac{5x}{4}, 0 < x \le 4\right)$		
3.	$\begin{cases} tg x, 0 \le x \le \frac{\pi}{4} \\ 4 & 4x & \pi \end{cases}$	$\frac{\pi}{6}$	$\frac{3\pi}{4}$	4.	$\begin{cases} 3\sin\left(x-\frac{\pi}{2}\right), \frac{\pi}{2} \le x \le \pi \end{cases}$	$\frac{3\pi}{4}$	2π
	$\left(\frac{\pi}{3} - \frac{\pi}{3\pi}, \frac{\pi}{4} < x \le \pi\right)$				$\left(4 - \frac{x}{\pi}, \pi < x \le 4\pi\right)$		
5.	$\begin{cases} (x+1)^2, \ -1 \le x \le 0 \\ r \end{cases}$	$\frac{-1}{2}$	$\frac{3}{2}$	6.	$\int 2tg x, \ 0 \le x \le \frac{\pi}{4}$	$\frac{\pi}{6}$	2π
	$\left(1 - \frac{x}{2}, 0 < x \le 2\right)$				$\begin{cases} -\frac{x}{\pi} + \frac{9}{4}, \ \frac{\pi}{4} \le x \le 3\pi \end{cases}$		
7.	$\left(\frac{5}{3}\left(\frac{x}{2}+2\right), -4 \le x \le 2\right)$	0	$\frac{5}{2}$	8.	$ \int_{0}^{0} 0, 5x^2, \ 0 \le x \le 2 $	1	$\frac{7}{3}$
	$\begin{cases} 3(2) \\ 9-x^2, & 2 < x \le 3 \end{cases}$		-		$\left\{8-3x, 2 < x \le \frac{6}{3}\right\}$		5
9.	$\int 3\left(\frac{6x}{\pi}+1\right), -\frac{\pi}{6} \le x \le 0$	$-\frac{\pi}{12}$	$\frac{\pi}{2}$	10.	$\left\{\frac{4}{3\pi}\left(x+\frac{\pi}{2}\right), -\frac{\pi}{2} < x \le \frac{\pi}{4}\right\}$	0	$\frac{3\pi}{8}$
	$3\cos\frac{x}{2}, 0 < x \le \pi$				$ctg x, \qquad \frac{\pi}{4} < x \le \frac{\pi}{2}$		
11.	$\begin{cases} 4 - x^2, -2 \le x \le 0\\ 4 - x, 0 < x \le 4 \end{cases}$	-1	3	12.	$\int \cos\left(x - \frac{\pi}{2}\right), \ 0 \le x \le \frac{\pi}{2}$	$\frac{\pi}{4}$	$\frac{3\pi}{2}$
					$\left \frac{4}{3} - \frac{2x}{3\pi}, \frac{\pi}{2} < x \le 2\pi \right $		
13.	$\int (x+2)^2, -2 \le x \le 0$	-1	$\frac{3}{2}$	14.	$\begin{cases} 4(x-2)^2, \ 2 \le x \le 3 \\ 1 \le x \le 3 \end{cases}$	$\frac{5}{2}$	$\frac{7}{2}$
	$\left[4-x^2, 0 < x \le 2\right]$		2		$[4-x, 3 < x \le 4]$	2	2
15.	$\left\{\frac{x}{2\pi}+2, -4\pi \le x \le -2\pi\right\}$	-3π	$-\frac{7\pi}{4}$	16.	$\begin{cases} 4(x-1)^2, \ 1 \le x \le 3\\ 16(4-x), \qquad 3 < x \le 4 \end{cases}$	2	$\frac{5}{2}$
	$\left \cos x, -2\pi < x \le \frac{-3\pi}{2} \right $						
17.	$\begin{cases} x+4, -4 \le x \le 0 \\ x+3, x \le 0 \end{cases}$	-3	$\frac{3}{2}$	18.	$\begin{cases} x+2, & -2 \le x \le 0 \end{cases}$	-1	3
	$\lfloor 4 - x^2, \ 0 \le x \le 2$		2		$\left\lfloor \sqrt{4} - x, \ 0 \le x \le 4 \right\rfloor$		
19.	$\begin{cases} 3\cos\frac{t}{2}, & -\pi \le x \le 0\\ 3, & 0 \le x \le 3 \end{cases}$	$-\frac{\pi}{2}$	$\frac{\pi}{2}$	20.	$\begin{cases} x+2, & -2 \le x \le 0\\ \sqrt{4-x}, & 0 \le x \le 4 \end{cases}$	-1	3

21.	$\begin{cases} tg x, & 0 \le x \le \frac{\pi}{4} \\ \frac{16x}{\pi^2} \left(\frac{\pi}{2} - x\right), & \frac{\pi}{4} \le x \le \frac{\pi}{2} \end{cases}$	$\frac{\pi}{8}$	$\frac{3\pi}{8}$	22.	$\begin{cases} 2, & 0 \le x \le \frac{\pi}{3} \\ 2\sin\frac{3}{2}x, & \frac{\pi}{3} \le x \le 3 \end{cases}$	$\frac{\pi}{8}$	2
23.	$\begin{cases} 2(x+1), & -1 \le x \le 0\\ 2\cos\frac{3}{2}x, & 0 \le x \le \frac{\pi}{3} \end{cases}$	-0,5	$\frac{\pi}{8}$	24.	$\begin{cases} 2x, & 0 \le x \le 3\\ 2(6-x), & 3 \le x \le 6 \end{cases}$	1	5
25.	$\begin{cases} \frac{3}{2}(x+1), & -1 \le x \le 0\\ \frac{3}{2}-x, & 0 \le x \le \frac{3}{2} \end{cases}$	-0,5	1	26.	$\begin{cases} x, & 0 \le x \le 1\\ \frac{2}{3} \left(\frac{5}{2} - 1\right), & 1 \le x \le \frac{5}{2} \end{cases}$	0,5	2
27.	$\begin{cases} \frac{4}{5}(x+2), & -2 \le x \le 3 \\ \frac{4}{3}(6-x), & 3 \le x \le 6 \end{cases}$	-1,5	4	28.	$\begin{cases} 9 - x^2, & -3 \le x \le 0\\ 3(3 - x), & 0 \le x \le 3 \end{cases}$	-2,5	2,5
29.	$\begin{cases} 3\sin\frac{3}{2}x, \ 0 \le x \le \frac{\pi}{3} \\ \frac{9}{\pi} \left(\frac{2\pi}{3} - x\right), \frac{\pi}{3} < x \le \frac{2\pi}{3} \end{cases}$	$\frac{\pi}{4}$	$\frac{\pi}{2}$	30.	$\begin{cases} 5\cos\frac{2}{3}x, & -\frac{3\pi}{4} \le x \le 0\\ 5-\frac{20}{3\pi}x, & 0 < x \le \frac{3\pi}{4} \end{cases}$	$\frac{-\pi}{4}$	$\frac{\pi}{2}$

Таблиця 5.

N⁰	f(x)	[<i>a</i> , <i>b</i>]	N⁰	f(x)	[<i>a</i> , <i>b</i>]
вар			вар		
1	$e^{2x}+3x$	[-2,3]	16	$2-x\ln x$	[1,e]
2	$3^x - 4x$	[0,1]	17	$1 - \sqrt{3x + x^2}$	[0,5,4]
3	$\cos x - 0, 1x - 0, 4$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$	18	$2\sin x + 0, 3x - 0, 6$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$
4	$2^{x} + 3x + 2$	[-2,0]	19	$5 - \sqrt[3]{4x^2 + 3x + 1}$	[1,3]
5	$5x + 2 - 3^{x}$	[-1,0]	20	$0, 6 - x - \sin x$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$
6	$x \ln x - 2$	[1, <i>e</i>]	21	$e^{4x}+2x$	[-3,1]
7	$3\cos x - 2x - 1$	$\left[0,\frac{\pi}{4}\right]$	22	$\sqrt[3]{x^2+2}-2$	[0,3]

8	$2\cos x - 0,5x - 0,3$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$	23	$0,9\sin x + 0,1x - 0,9$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$
9	$\sqrt{x^2+x}-1$	[0,5,2]	24	$e^{3x}+2x$	[-2,0]
10	$3\cos x - 0, 7x - 0, 4$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$	25	$4x - 3^{x}$	[0,1]
11	$\sin x + x - 0,5$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$	26	$2\sin x + 0, 3x - 0, 6$	$\left[0,\frac{\pi}{4}\right]$
12	$\sqrt[4]{3x^2+1}-2$	[0,5]	27	$2 - \sqrt{3x^2 + 2x}$	[0,5,2]
13	$e^{2x} + 2x + 1$	[-1,1]	28	$0,7-0,2x-\sin x$	$\left[0,\frac{\pi}{2}\right]$
14	$3 - \sqrt[3]{x^2 + x}$	[1,4]	29	$2-x\ln x$	$\left[1,e\right]$
15	$e^{2x}+5x$	[-1,1]	30	$1 - \sqrt{3x + x^2}$	[0,5,4]

Таблиця 6.

N⁰	a	b	с	m	n			
варианта								
1.	1	3	3	2	5			
2.	3	1	-4	-1	1			
3.	3	-5	-2	2	8			
4.	2	3	-5	4	-2			
5.	2	5	-7	2	-2			
6.	1	4	-5	1	-1			
7.	1	-4	-5	-2	-2			
8.	2	-5	-7	-4	-4			
9.	3	4	-7	2	-2			
10.	1	6	-7	3	-3			
11.	1	3	3	3	7			
12.	3	1	-4	-3	3			
13.	3	-5	-2	-1	5			
14.	2	3	-5	-2	2			
15.	2	5	-7	4	-4			
16.	1	4	-5	2	-2			
17.	1	-4	-5	-3	-3			
18.	2	-5	-7	-3	-3			
19.	3	4	-7	1	-1			

20.	1	6	-7	2	-2
21.	1	3	3	5	6
22.	3	1	-4	-3	-5
23.	3	-5	-2	-4	2
24.	2	3	-5	6	0
25.	2	5	-7	4	-4
26.	1	4	-5	3	-3
27.	1	-4	-5	-1	-1
28.	2	-5	-7	-1	-1
29.	3	4	-7	3	-3
30.	1	6	-7	1	-1

Література.

1. Алекссеев Е. Р. Решение задач вычислительной математики в пакетах Mathcad 12, Matlab 7, Maple 9 / Е. Р. Алекссеев, О. В. Чеснокова. –М. : НТ Пресс, 2006. – 496 с.

2. Mathcad. Руководство пользователя / пер. с англ. – М. : Информационноиздательский дом "Филинъ", 1996. –712 с.

3. Плис А. И. Mathcad 2000. Математический практикум для экономистов и инженеров : учеб. пособие / А. И. Плис, Н. А. Сливина. – М. : Финансы и статистика, 2000. – 656 с.

4. Кудрявцев Е. М. Mathcad 2000 Pro. / Е. М. Кудрявцев. – М. : ДМК Пресс, 2001. – 576 с.

5. Дьяконов В. Mathcad 2000 : учебный курс / В. Дьяконов. – СПб. : Питер, 2001. –592 с.

6. Кирьянов Д. Самоучитель Mathcad 2001 / Д. Кирьянов. – СПб., 2001. – 544 с.

7. Литвин О. М. Математичні методи та моделі в розрахунках на ПЕОМ (із застосуванням системи Mathcad) : навч. посіб. / О. М. Литвин, Л. С. Лобанова. – Харків : УІПА. – 152 с.

Для нотаток

Для нотаток